

له مەرگی که ژال ده گهریم

شاخه وان عهلی حه مده د

چاپی دووهم

۲۰۰۷

له مه‌رگی که ژال ده‌گه‌ریم	ناوی کتیب :
کورته رژمان	بابه‌ت :
شاخه‌وان عه‌لی	نووسینی :
بو‌تان ناله‌یی	مؤنتیف :
(۱۰۰۰) دانه	تیراژ :
چاپی دووهم	چاپ :
نووسینگه‌ی (هیوا)	کۆمپیوتەر :

له‌سه‌ر نه‌رگی خانه‌ی ناشتی به‌چاپ گه‌یه‌نراوه

-۱-

ئه وهندهی تیده فکره
شیتیکی ئه وتۆ له مهر
ته مه نی منالی خۆمه وه
بزاتم، جگه له دوو یادگاری
ترش و شیرین، هیچی ترم
نایه ته یاد.. ناهه قم نییه
منی که له مالیکی هه ژارو
نه دار چاوم هه لیبایی، ده بی
چ شتی بزاتم و ژیان له چ
ده لاقه یه که وه بیبیم؟!
فه رموو تا پۆلی شه شی
سه ره تایشم ته واو کرد
نه مه ده زانی له زه تی پاره
له چیدا یه؟! ره نگه چی ونه و
بوچی به کار دی؟! خه لک

چون به بهندکراوی له تام و چیتو له زه ته کانی ژیان بی بهش ده بی، تیمهش من و په خشان و هیروزی خوشکم ههرسیکمان له مال هوه بهو چه شنه بهند کرابووین، روژ نه بوو له مال هوه دهرگامان له سهر شیش نه درئ و چوونه دهره و ههش قه دهغه بوو. سه بری دایکم نه ترسه ی لپی نیشتبوو نه وه بوو هه که دهرگامان لیبکاته وه ئیدی تیمه بی یهک و دوو ده چینه دهره وه و کاتی ده بینین منالی کیکیکی به دهسته وه یه یاشه کرۆکه یا لوقمی ده خوات یه کسه نه و سمان بو دی ده چی و به په له دیننه وه ده چینه گیانی و داوای پاره ی لی ده که یین، به لکو پاره مان بداتی و بو خومان وه کو نه و منالانه لوقم یاشه کرۆکه یا کیک بو خو بکرین. تیمه ی منالیش له و ته مه نه ته مه و نه و نازانین چیه ناخو له مال هوه پاره هه یه نیه، ده بی پاره مان بدریتی جا نه و پاره یه له کوئی دینن و پهدای ده کهن، نه وه که یفی خو یانه. بو یه دایکم به ستنه وه ی تیمه ی پی گه لی له وه باشتر له مال هوه بوو پاره نه بی بمانداتی نه و جا گوئی له هه ست و نه ست و نووزه و گریمانان بگرئ و هیچی له ده ست نی.

عومه ری باو کم به هوئی سه قه تی ده ستی چه په ی نه ییده توانی کاری کاسی کریکاریهک بکا، بو یه له مال هوه دهر نه ده چوو، پی له سه ری ته نیا ده یخواردو ده یخوارده وه ده خه وت. دایکیشم بوو بووه مشوورگی پی مالمان، به ره و مافوری دروست ده کردو به که م پاره یهک ده یفرۆشته وه. وه لی پاره که هه ر بایی نه وه نده بوو نه یه لی نه و خیزانه له برسان برئ و ره زیل و موحتاجی به رده ستی ته میک و نه ویکی. وا ده زانم دوینییه چه رخیکمان هه بوو له به یینی من و په خشان بزر بوو، ئیستاش که س نه یزانی نایا عه رد قووتیدا یا ناسمان هه لیکیشا، باو کم زور دهری بوو، ره قی هه لسا به لینگه نه عمل به ربووه ویزه مان. لیده و لیده، لیدانیکی خو شی لیداین، زوری شی خو ش ده ویستین. نه و لیدانه یه که مجار بوو لیمان

بدری، باوكم ههستی به په شیمانیه کی زۆر کرد، ههردو کمانی نایه ئامیزو دهستی کرده گریان، به دەم هه نسکدانه وه سه ری پر کاسی بو ئاسمان هه لپری و کهوته نزاو پارانه وه: (خویه گیان شوکر به به شت.. ده بی گوناھی ئه و منالانه چیی؟! ئه و منالانه م له رۆحی خۆم زیتر خوشده وین، ئه گه ر عانه یه کم له ماله وه شك ده برد قهت دلّم نه ده هات لییانده م و له سه ر چه رخیکی هیچ، لییانم نه ده دا).

دوای ئه وه، تاقه شتی هه روا ده زانم دوینییه پۆلی سی سهره تایی بووم، مامۆستا ئه مچه د به که یفسازیه وه هاته لامان و به که شداریه وه روویتی کردین: (قوتاییانی به ریز به یانی نۆره ی ئیوه یه ره سمتان بگه ی، ئیوه به که یفی خۆتان بکه ن، چه جلی هه زتان لییه تی ئه و جله بکه نه به ر که وه کو یادگاریه کی خوش و شیرین، ره سمیککی جه ماعیتان ده گرین و هه ریبه که شتان ره سمی خۆی پی ده درئ و وه ک دیاریه کی بچووکی قوتابخانه پاره شتان لی وهر ناگرین.. تیگه یشتن بابه؟!).

گه لی خوشحال بووم، له خویه کم ده ویست هه رچی زوو ئه و ده وامه ته و او بی و به په له بچه وه مال و ئه م هه واله خوشه به دایکم بگه یه نم.. کاتی گه رامه وه مال دایکم خه ریک بو تازه نیسک به په رپینه ی ده نایه سه ر ئاگر.. له دووره وه ده نگمدا: (هۆ دایه دایه.. دایه گیان به یانی به بی پاره ره سمان ده گرن.. مامۆستا ئه مجد گوتی که به یانی هاتنه قوتابخانه جلی جوان له به رکه ن تا له ره سمه که به جوانی ده رچن.. دایه ده بی ئیسته ئه و جلانه ی به رم بشۆی وای بو سه بی وشک بیته وه به لکو بتوانم له به ریکه م، ئای که هه ز ده که م ره سمیککی جوان و ریک و پیکم هه بی).

کت وپر به بیینی سه عاته زله ی دهستی دایکم، به بزیه کی به مه غزاوه درێژه م به قسه کاغدا: (دایه گیان ده زانی ده بی ئه و سه عاته ی دهستی خۆتم بده یتی تاله کاتی ره سم گرتنه که دا رووی بکه مه کامیره که به مه ته نها من

له ناو هه موان به جوانی ده رده که وم).

دایکم بزیه کی سازگاری نایه سه رلیتو: (جا کوری خوم قه ی چیه که، به سه ر هوردوو چاو.. به یانی پیش نه وه ی برۆی سه عاته که ت ده ده می هه رچهنده زنجیره که ی بۆ دهستی تو گه وره یه، به هه ر حال ده بی وریایی له دهست نه که وئ، دهنه ها کوره ده شک و ده بی فری دهین).
دهستم بۆ ته نیشتم بر دو به هه لپه یه که وه: (نا دایه دلت ختوره ی هیچ نه کا، چۆن ناگام له خۆیه ده بی تاواش ناگام له سه عاته که تبی).

***

به یانی رۆژی پاشتر که له خه و بیدار بوومه وه، جوان دهست و چاوم به سابوون شووشت و خوم گۆری.. دایکم دهست و بردانه له ته ندوره قوره که ی ناو کادینه که دا شهش ههوت کولییره به پرونی به تامی برژاندو قۆریه چایه که ی خسته سه رپاشماوه ی ناگره که، دوو کولییره م خواردو به دوایدا دوو چای شیرینم ههلقوراند: (دایه نه و جا برۆم).
دایکم له جیوه دهستی گه یانده سه عاته که ی، له دهستی کرده وه به ده م زه رده خه نه یه که وه بۆی راگرتم: (هانی کوری خوم، بهس وریابه له دهستت به رنه بیته وه).

توند په لاماری دهستیمداو چهند ماچیکی یه که له سه ر یه کم کرد: (به قوربانت بم دایه گیان خه مت نه بی به سه لامه تی بۆتی دینمه وه).
دایکم قاقا به روو ماپیکه نی... به هیواشی سه عاته که م کرده بهر باخه لی شهرواله رهنگ خورماپیه که: (دهی خوا حافیز).
-خوا حافیز تبی و خوا دهست به بالته وه بگری.
دهرسی یه که م ته واو بوو.. دهرسی دووهمان بری.. له ناوه راستی دهرسی

سییه مدا مودیر به خۆو دار حهیزه رانیکه وه خۆی کرد به پۆلاو به ده دنگیکی گپی نیرانه: (ماموستا زه حمت نه بی به بی دهنگی قوتاییه کان بینه دهره وه، به لکو رسمیان بگرین).

مهلی ته ندیشه م به ره وه جیهانیکی نادیار هه لفری: (ئای که چند خۆشه وا بۆ یه که مجار له ژیاغا ره سمیک ده گرم ره سمه که ده بینه مولکی خۆم).

هه مووان ریز کراین و له که شو هه وایه کی کپو خامۆشدا ره سمیان گرتین، دوا ی سۆ رۆژ سه رو ره سمیان داینه وه، ته وه ی بی حه د دلی خۆش کرد بووم سه عاته که ی دایکم بوو که له ناو ته وه هه موو خه لکه ته نیا من به سه عاته وه ره سمم گرتووه.

دایکم تا وه کو ته وه سالانه شو ده یگپراوه ده بیوت: (کورم نارام، تۆ زۆر فه قیرو که مدو بووی وه کو ده لئین میشت له ده می خۆ نه ده کرده وه ته نانه ت گۆرانی ئاسایی چیه گۆرانیه کت نه ده زانی، به جۆری تا پۆلی شه شی سه ره تایشته بری، ته وه گۆرانیه ی لیی راهات بووی چند وشه یه ک بوو، هه موو جارێ که ده موت: کورم نارامه ده گۆرانیه کم بۆ بلی؟! یه کسه ر توورپت هه لده دا:

مشکه دیو ده به زئی

گوی خه لیل ده گه زئی

خه لیل ده لئی وه ی دایه

مشکم له گوی ئالایه

* * *

-۲-

پۆلی شەشم سەرکەوتوانە
 تەواوکردو پیمنایه قۆناغی
 ناوەندی.. لەوسەر بەندە
 باوکم بەپاسەوان دامەزرا،
 بەمە لە تەک گۆرانیکی وا
 تازەدا، لەژیانی منیشدا
 گۆرانیکی کتو پەر روویدا
 ئەویش سەرھەڵدانی ئەشقیکی
 چاوەرۆان نەکراو بوو کاتیەک
 جەژنی رەمەزان دەهات،
 پوورم فەهاو بەخۆو منالەکانی
 لەسلیمانیەو هاتنە مالممان،
 هەستم کرد لە ژیاغدا یەکەجارە
 بەفرینی کچە پوورم دەبینم و
 دەیناسم.. بەراستی شەکری

له لپوان ده باری و بزوه زهرده خه نه سحرایه که ی به چه شنی بو، بو
یه که مجاره کچیک ببینم به روویه کی گه شه وه پیم بلّی: نارام گیان به ساقه،
شوکر باشی؟! له گهلّ خویندنه که ت چوئی؟! نای که تامه زرۆی
بینینت بووم).

به تاسه وه تییرامام و هک ره وه گورگی به دوامه وه بن، دلّم که وته ترپه
تری لیدانیکی خیرا، هه ناسه م سوار بو، به پچر پچریه که وه (ش . ش . ش .
شو . شوکر . . خاسم، له یه کی ناوه ندی ده خوینم . . نه ی تو؟! .
+ ناکه نه زانی؟! نه ی من و توله روژیکدا له دایک نه بوینه؟! بیگومان
منیش پۆلی یه کم.

قاقا پیکه نی . . هه ماشه لالی ده وی ، میوژه رهشکه ی بخواردایه له
گه ردنی دیار بو، چاوکی لی داگرتم و به ده نگه موسیقیه که ی: (پیم خوشه
گرنگی به خویندنه که ت بده ی تا پاشه روژ بییه ماموستا، موهه ندس،
دکتۆرو شتیکی له وبابه ته).

ده توت مرۆیه کی دابراوی کاروانسه رام و وتینویتی نه شق هه و زه لّی
بو هیناوم نه و کچه ی وا ده مدوینی و به روومدا پیده که نی، کت و پر ناشقیبم
نه گه ره له راستیدا نه متوانی به تاقه وشه یه ک رازی دلّمی له لابه که مه وه،
به جارئ شتیگیری کردم که له جیوه زاره تره کیم . . ناهه قم نییه، بو ناهه قم
بی؟! روژئ له روژان کچیکم نه دی مه رحه بایه ک، قسه یه کی خو ش،
ئیشاره تی، به ده م بزیه که وه ئاورپیکم لیداته وه . . وه لی شهرم سه رحه له و
تارمایی هه مو هه لّسوکه وتیکم بو . . پیم عه یب بو به جوانی دیکه تی
بده می و تیله نیگای به مه غزای ناراسته بکه م، مه گه ره بزانیایه که س
ته ماشام ناکاته وه بروسکه ئاسا چاوم ده دای.

له و روژه وه به غایه له ی نه وه وه ده ژیم . . هه موو سالی یه که م روژ
نه بوایه دووه م روژی جه زن مالی پوورم ده هاتنه مالمان . . مانگی ره مه زان

لاى من مانا و مەدلولى خۇى ھەبوو تىيدا بەرۆژوو دەبووم و رۆژەکانىم بە پەنجەى دەست دەژماردو نوپۆز نەبوو ئەو دوعاىەى تىدا نەكەم : (خوایە گيان بۆ گەرەو عەزەمەتى خۆت بەفرىنم بە نسیبکەى، بەفرىنم پى بەخشى.. دلى داىک و باوکم نەرمکەى بۆم بىنن.. خوایە گيان بەقورباتبم گەر دلى داىکى نەرمکەى بىمادتى، خوایە گيان بەنسیبکەى).

مەلى ئەندىشەم لەشەوانى جەژندا روو و جىهانىكى دوور ھەلدەفرى :
 (وا دەكەم.. واناکەم .. گەر بەفرىن ئەوجارە ھاتە مالمان غىرەت دەدەمە بەرخۆو شەرم لەجەستەم دەتەكىنم تابى پەروا پى بلىم : ھەناسە، دلەكەم.. بەفرىن گيان خۆشتم دەوى.. ھەمىشە لەیادى و بەوینەى سىبەر لىم جيانابىوھە.. فشەفش كورە نەنگ و شورىبە ئەو قسە قۆرانە نەكەى با حەيات نەچى، ئەدى چار؟! قورى كى بکەم بەسەرما؟ ئا، ئەم كەرەتە بەناوى خویندن و ئەو چەشنە بابەتانە، تۆبلى قاتىبى ھەلىكەم بۆنەرەخسى راشكاوانە پى دەلىم: تۆ پەرى سەر دونىاى .. تۆ لەجوانىدا بى وینەى، منىش شەیدای ئەوجوانىەم، وابزائم دونىا بکەم و بىمەوہ نایىنم كەسى ھاوشىوہى تۆ بى.. بىگومان لەوئان و ساتە بەفرىن بزىەكى سازگار دەنىتە سەر لىوى و كۆلى كەيفساز دەبى.. ئەگەر وتى: (چما من تائە و رادەىە جوانم؟! ناھىلەم قسەكەى تەواو كات، زمانم دىنمە گۆ: (ھىچ شكى تىدانىە ..من سەرسامم بەو جوانىەى تۆ.. حەپەساوم.. خەرىكە بۆت شىت و شىر دەم)، ئەگەر داىە قرىقەى پىكەنن : (كورەنەكەى شىت نەبى) پى دەلىم : (خۆشتم دەوى، بەو ھىواىەى لاپەرەبەكى نوى لەژيانمان ھەلدەىنەوہ) رەنگە بۆ ئەو برىارىكى واپرتا و نەختى زەحمەتبى،قەناعەتم واىە بىدەنگى دەنوینى، بى دەنگىش نىشانەى رازىبوونە، ئىدى زىاتر سەرى ناىەشىنم و بەچەند پەىقىكى كورت كۆتايى بەوتوئزەكە دىنم:

(به فرین گیان من ده توانم به خته وهرتکه م چونکه له ناخه وه بۆت سوتانم،
تۆش له برپار دانی خۆت سه رپشکبه ، ئومیدم زۆره قبولمکهی).

وهلی ته فسوس کاتی من و ئه و به ته نی له ژوور پیکدا روو به رووی یهک
ده بوینه وه، زمانم له ده م نه ده ما و هه موو ئه و خه یال پلا وانه م ده بوونه بلقی
سه ر ئاوو ده پور کاوه .. توخوا که ی ئه مه وه زعه قسه ت له گه روو بچه قی و
هیچت بۆ نه یه ت؟! وه ختی هه لده ستا و مالمانی جی ده هیشت، توند توند
مستم به سه رمدا ده کیتشا، ئه و جا به رق و کینه وه به خۆم ده وت: (غیره ت
سه گ بتخوا، کورپه خۆ دنیا کاول نه ده بوو ته گه ر ئه و هه سته بی غه لو
غه شه ی خۆت بۆی ده برپایه ؟!).

له سییه م سالی جه ژندا، رۆژانی یه که م دوو هه م به ری کرد، وامده زانی
له سه ر دنیا ناژیم و ده ره وه م تاریک نه ده کرد، هه ر له به یانی را تا ئیواره
خۆم ده نایه بن جی و به ده م بیر کرد نه وه ی قوول و بی ئامانه وه به خه یالدا
ده چوم: (ئهی هاوارم هه ییش بلی ئه و مالپه پوره م بۆ نه هاتن؟! تۆ بلیی
هیچ بووی؟! خه ریکه میشکم ده ته قی و تیک ده چم، دلیم ئۆقره ناگری،
ئه وه یه ناچه وان نه یکا، نایکا .. ناوچه وانم سینزه یه، ده نه ماقووله سالیکی
ته به ق و ره به ق بژمیتم، خه نی و خۆشی جه ژن دی، ئه و جا چاوم به چاری
به فرین نه که وئ و نه یییم .. پۆلی سییه م بری و چوومه ناماده یی
کشتو کال، سی سالم له ویش به ری کرد هیشتا به ده م ئیش و ژانی ته نیاییه وه
ده منالاند چونکه نه متوانی به جو ری له جو ره کان رازی دلی خۆمی لا
به یانکه م .. نازانم دلیم به چی خۆشی؟! شه ش سال کچیکت خۆش بوئ،
هه زارو یه ک پلانی بۆ دانییی وا و ده که م ئه و جا زات نه که ی، دوا جار
برپارمدا نامه یه کی بۆ بنوسم و که ی هاته مالمان، له جیاتی هه مو
قسه یه ک، نامه که ی بده مه ده ست، نامه یه کی جوانم بۆی نووس:.

له دله وه ... هه مو ته مه نم به فرین گیان سالا وعه ترو گول و ریحانه .

گیانە کەم تۆ لە بەفر سپی ترو لە پەرە ی گول ناسک و لە شیلە ی
هەنگ شیرینتری.. بەو گردکارە ی رۆحی من و تۆ ی بە دەستە، تاسەر
ئیسقان سوتام، برژاوم. لە تاوی تۆ حە جمانم لیبراوہ.. بزەو خەندە لە کانی
لیوم وشک بوو، روو دە کەمە هەر شوینی وینە ی تۆم دیتە بەرچاو...
وادە زانم ژیان بێ تۆ مانای نیەو خۆشەویستی ژیان لە چاوی تۆو دە بینم
خۆشتم دەوی تائە و پەری خۆشەویستی.. توخوا دلّم مەشکینەو دلّی
زامدارم بە هەست و سۆزت ساپژکە.. ئە گەر رەتکە یەوہ رەپ و راست پیم
بلی بمرەو مردن بۆ تۆ چاکە.. من بە هیوا یەکی زۆرەو دەروانمە تۆ
بە جۆری دلّم ئاسودە کەیت، دەک خوا هەزار جار دلّت ئاسودە کاو بە تومیدی
وہلامیکی خۆشم.

خۆشەویستی خۆت

ئارام

نامە کەم دەق و نوشت کردو خستمە زەرفیکەوہ.. ئەو کارتەم وەکو
دواکارت بە کار هینا، تائەو بیدەنگیە ی پێ بشکینم، ئەفسووس خراپتر
لە جارن، پەست و دلتنەنگیە کی بيشومار بە چەشنی سیبەریکی گران
بەسەرم داکش، چونکە نەمتوانی لەو گەمەشدا نامە کە ی بە دەمی.

***

-۳-

ته‌وه‌نده‌ی بیرم ده‌یناو ده‌برد منی
 هیچم له‌بارته‌قا نه‌بی بتوانم ته‌نها
 پیی بلیم خوشتم ده‌وی، ده‌ک سندانم
 لی‌داو عه‌رم نه‌می‌نی .. ته‌وه‌ چ
 ژیانیکه‌ به‌خه‌م و خه‌فته‌ی ببه‌یه
 سه‌ر، چار نییه‌ و اچاکه‌ ته‌و کچه
 له‌میشکی خومی بسپمه‌وه‌ تازیاتر
 گیرۆده‌و به‌و ده‌رده‌وه‌ شیت و هار
 نه‌بوومه‌ .. چه‌ندی ده‌مکردو
 ده‌کوشام خوم به‌ش‌تیکه‌وه
 سه‌رقالکه‌م، هه‌وله‌کانم بی سوود
 بو، ته‌بیعه‌ته‌ حیزه‌که‌م وه‌کو میش
 ئاسا وابوو چیم بگردایه‌ نه‌مده‌توانی
 ده‌یمه‌نی به‌فرین له‌پیشچام
 بسپمه‌وه، ته‌وه‌یه‌ ته‌بیعه‌ت ده‌رمانی

نییه (کامه پانی مام عهولا) زوو زوو نمونهی ته بیعه تی دلئی به و کچه په رستیاره ی سه رده می شا دیناوه، دهیوت من له خه باتی شاخ له روو به پروو نه ویه کی دهسته ویه خه ی گهر رژیم بریندار بووم، به په له ره وانه ی شه و دیوی سنور کرام و له یه ک له قاوشه کانی نه خو شخانه ناقولا کانی تاران منیان خه واند، په رستیار یکی قهیره کچ چاودیری منی ده کرد ده موچاویکی قنچکاوی هه بوو، پرچیکی درژی رهشی قه ترانی خاو به سه ر شان و ملی هاتبووه خوار، زور حه لیم و نهرم و نیان ده دوا، تو بلئی هه مو په رستیار ی و ابن؟! شه و ته بیعه ته ی منی کوشتتوو کچه په رستیاره که یه، حه زم ده کرد شه وو رژ به لامدا بی و بچی، سه رسامی رژیشتنه که ی بووبوم، چ رژیشتنی؟! شه و نه ده به جوانی ده له نگی و نازو له نجه ی ده کرد، رژانه داوام لی ده کرد، ده می دوان به رژیشتنه خه یالیه سیحراویه که ی له بهر ده مم بی و پروا، به و دیمه نه ی شاه یکی خو نه کرده م له ده مه وه دهرده چوو: (ناه به قوربانی شه و رژیشتنه تبم.. به س بمزانیبا شه و رژیشتنه له کوئی فی ر بوویتی هیچم نه ده ویست، هه ست ده که م به و رژیشتنه دلپیکانه ت سات به سات نازاره کانم سووک ده که ی؟!). شه ویش به شه و قه وه دهیوت: (من له خزمه تام، خزمه تی بو تو بیته شیفا). ئیدی به رژیشتنه تاغرو ناسکه که ی به ره و قاوشیکی دیکه شو ر ده بووه.

***

چی شه تگاویکی دره نگ دایکم خه ریکی پا کرد نه وه ی کادینه که بوو، خو م گه یانسی و شانم به دیواره که داداو به هه لپه یه که وه: (دایه گیان له ده ورت گه رژیم) دایکم به ته وسه وه سه ری هه لپی: (ها، بی شه بزاتم چیت له بن سه ره؟! نه ختی سه رم هه لکړاند: (ئ.. ئ.. ئه وه. . شه و.. شه و هی

راستی بئ شەش سالی شتی کم له دلدایه و تا ئیستا نه مویراوه لای کهس،
ته نانهی لای تۆش بیدرکینم.. گەر یارمه تیم بدهی).

+ جا بۆ یارمه تیت نادهم.. شته که ئه ونده گرنکه؟!

- ئه ی چۆن دایه.. گەر قسه ت لئ نه شارمه وه، من شەش سالی
ئاشقی به فرینم، نازانم ئه و ئاگای لیبه یان نا به هه رحال هه ست ده کم
ژیانی من بئ ئه و مایه پووچه.. به قوربانتم، دهسته کانت ماچه کم
مشووریکم لئ بخۆی، من شهرم ده کم به باوکم بلیم ژنم ده وئ، ئی خوششان
ده زانن به نده توغیانی ژنهینانیه تی، شوکر ئه وه خویندتم ته و او کردو
له مامه له دام، ها بزانه ته عین بووم).

دایکم سه راسیمه بوو : (ئاخر کورپه کم ژنهینان گۆتره کاری نیه.. که ی
دامه زرای و ده ستت له کاری گیربوو، به سه رچاو ژنت بۆ دینین).

- ئیستا دایه من هه قی خۆمه یان نا؟! هه قی خۆم نیه ژن و مال و
منالیم هه بی؟! ئه ی ئیوه هه زناکه ن من بیمه بابه و ئیوه ش ببه نه نه وه
باپیره؟!!

دایکم سووکه پیکه نینی سیمای داگرت: (کورپم خۆ قسه که ت ته و او،
به لام نه ختی چاوه روانکه تا که می خۆمان ده گرینه وه، بۆ ئه و کاتیش خوا
گه وره یه).

- ئه ری دایه پسیرای، کهس له برسا مردووه؟! وه عه دچه ندتان قه رز
کرد، من په یتا په یتا دوا ی دامه زاندم، قه رزه کانتان بۆ بده مه وه.

+ ئه مری خوی له سه ر سه رو له سه رچاوم، من ده لیم نیره ئه و ده لئ
بیدۆشه.. باشه بابه کم که ی باوکت له ده وام گه راوه، قسه یه کی لیبه
ده که یین.

***

باوکم هاته وه مال و دهمه دهمی عهسر به ره و بازار داغل بووه، دوی
 نه و به پهله پروزی خوم گه یاننده لای دایکم: (دایه گیان نه ری چیت
 کرده وه؟!).

دایکم دهستی به پرومته تی داهینا: (وه لا هیج).

دهنگم هه لبری: (ئی بو؟!).

- باوکت ده لئی که ی نارام بووه موچه خور ژنی بو دینم.. من له خورا
 سه رم له بهر هه تاو سپی نه کردووه، نه وه ی تییبگم باوکت هه ز به چاره ی
 به فرین ناکا، ده لئی نارامیکی ساده و ساکارو دلّساف چون ده بی ژنی بینسی
 هه له ورو زور بلئی و فیزی زلیی ته و جا دوو رژی دی به قسه ی فابریقه دار
 له خشته ی بباو بیگاته عه بدی خوی.. کورم نارامه باوکت رایه کی تری
 هه یه ده لئی مادام نارام هه ر هه زی له ژنه من بو ی ده چمه داخوازی
 گه لاویژی ناموژی، دیاره مامت نه وه چهند جاره پیی ده لئی من نامه وی
 کچی خوم بده مه بیگاننه و گه ر نه و کور هت ده یه وی و به کچی من رازیه،
 من به کراسی به ره وه پیشکشی ده که م.

تییش و ژان وه کو تاگرو پووش به له شمدلا بلاویوه، هه لچوم: (دایه چما
 من خه وتووی ژیر خاکم؟! پیم نالین ژن بو کی دی؟! بو من دی یا بو
 باوکم؟ گه ر منیک به چاک و خرابی به فرین رازیبم، نه ی باوکم بو رازی
 نابی؟!).

دایکم که وته نووزانه وه: (جا گوناھی من چیه بابه که م؟! گه ر قسه
 له دایکی خوت وهرده گری، وهره شه ییتان به نه عله تکه زهره ر ناکه ی..
 مه ردی خواییه قسه له قسه ی مه که وه نه و که بلئی به فرینم بو له زیپر
 هه لکیشن نابی بیته مالم، یه عنی چی؟! خو که روگانیه دیاره
 هه لیسه نگانده وه ده زانی بایی چهنده؟! باوکت نه وه نده شی وت که پیت

بلیم بهس به گه لاویژ رازیبی، ئیدی دوی سالی دوانی دیکه ههرکاتی
 هزت چووه سهر ژنیکی، نهوه ژنیکی ترت بو بینی، هه لبه ته زوری
 پیخوشه نهو ناموزایهت بینی).

دلّم داخوړیا، به په ستو په شیوی : (دایه، که ی نه مه قسه یه؟! فهرموو
 بزائم عه یب و عاری نهو به سته زمانه چیه؟! بی ناموسه؟! چاو له دهره؟!
 چیه تی؟! دواتر خوشکه زای تویه و کس نه یناسی تو له هه موو خه لک باشتر
 ده یناسی). که قسه کانی پیشووی خوارد هوه: (ئی وایه.. کوپه منیش
 هه مان بوچوونی باوکتهم هیه، له بهر دلی تو قسم نه کرد دهنه به فرین
 کچیکی جیقن و بوغز له دلّه، پووزی گه لی گوره یه.. ئیمه له خیزانیکی
 تاوا به کورتیه که ی به یینی توو نه م کوجا مه رحه با، منیش بو تو مه و
 خو شتم ده وئ).

له شم شه لالی تاره قه بوو بوو، له توره بیان جیره م له ددانه وه ده هات:
 (مادام وای لی هات منیش نه گهر کچ له دونیا قاتیبی و ههر گه لاویژ هه بی،
 نایه ینم)، به بیزاریه کی تیکه ل به زه لیلی رووم وهر گیتراو به ره و دهره وه
 رویشتم.

* * *

-۴-

به‌دهم رۆیشتنیکى هیمن و
 نارامه‌وه، که‌وتنه شه‌ن و که‌وی
 قسه‌کانی دایکم: (به‌فرین جیقن و
 بوغز له‌دلّه و زۆریش له‌خۆی
 رازیه.. ئاااای ده‌بی ئه‌و رق
 ئه‌ستووریه‌ی دایک و باوکم
 له‌چیه‌وه سه‌رچاوه‌یان گرتبى؟!
 خۆچ نان و پیازیان له‌گه‌لئى
 نه‌خواردوه، که‌واته له‌پای چیه‌یه
 ئه‌و تۆمه‌ته‌ی ده‌ده‌نه پال؟!
 بیگومان بایى ئه‌وه‌نده ناحه‌زو
 نه‌یار هه‌نه دووقسه‌ی خیر بکه‌ن و
 بتوانن سوکوسانا له‌به‌رچاری بجن
 به‌جۆری من و تۆ رقمان لیبى بئى و
 چه‌زی پى نه‌که‌ین.. به‌راستی

سه رگه ردان ماوم، نازانم چیبکه م، به راستی بۆ منیش گه لی ناخوشه و ناکری قسه ی باوکم له بهرد بده م، ویستم جیگه یه که له بوشایی هزه کاتم بۆ گه لاویژی ناموزام تهرخان بکه م، که چی قسه لۆکی په خشانای خوشکم ریسه که ی لی کردمه وه خوری نه ویشم له بهرچا و ره شبی، کاتی به شه و قه وه ده یوت: (برام خۆت له قهره ی گه لاویژ نه ده ی، مه گه ر نه یناسم هه ر هینده غه زری، به نامانی خوی چا نابیتته وه .. بچوکتیرین شت له دل ده گری .. ناماده شه به هه فته و دووه فته مان له قسه بگری، تۆش له که ش و هه وایه کی وادا بژی ژیانته حسابی نه بووی بۆ ده گری .. دواتر خۆ دایکی کراس ره ش نه پراوه ماشه لالا تۆ قیت و قۆزی و هه زاران که س مه منوونن به س نه وه نده لییان بجیه پيش تا کچی خویانت بده نی).

عه یامی رابورد .. به سه ردا جه ژن داها ت، بۆ مائی پوورم په ییدا نه بوونه وه .. ده وهره به فرین بیننه و کوروزه ت له هه ناوه وه هه لئه سته ی، برینم ها ته وه سوئی و تۆقره م نه گرت، به چرپه یه که وه به دایکم وت: (به قوریانتم دایه وا ده چمه مائی هیترش و دوی نیوه رۆ دیمه وه، نه و جار هه ر روت لی ده نیتم به لکو بۆدو و اجار داخو ازیه کی به فرینم بۆ بکه ی نه گه ر بوو، بوو .. وه نه گینا هیچی تر گله یه لی ناکه م).

دایکم سه رنجیکی جه وه ره باوی ناراسته کردم و به هه لپه یه که وه: (کورم توانیومه نه ختی دلی باوکت نه رمکه م هه لئویستی به رامبه ر به فرین بگۆرئ).

به نه زاکه ته وه ده ستم بۆ ئاسمان هه لپری و که و تمه پارانه وه: (خوایه گیان بۆ گه وره یی ناوه پیرۆزه کانت دلی پوورم نه رمکه ی به فرینم داتی .. دایه نه وه رۆیشتم بتبینم ونه تناسمه وه، نه وه رۆیشتم خوا حافیز).

-خو انا گادارتیی.

* * *

دنیا مات و ناسمان سافو بېنگهرد خوی دهنواند. دواى نیوهړو کاتى به لوژه لوژها تمه وه . . مالى پوروم رویشتبون. . خوم گه یانده دایکم و ترسیکی هومایى هوروزمى بو هینام: (د . . دا . . دایه . . دایه چیت کرده وه؟! خه به ریکی خوڅ).

دایکم دهوت له سه ربانیکی بهرزیان بهرداوه ته وه، به زمانیکی خاوو خلیچکه وه: (بلیم چی؟! خوشکیکی که له رقم هیه، زورم بو ریست. . وهلى ده تگو گویزی بو ده ژمیرم، چیللی باشه؟! وه لا کچی من هیشتا مناله، جارئ به ته ما نیم تا شهش هوت سالی دیکه به شوویدم گهر قسمه تیش هه لسا، یه که ده قه چیه رایناگرم، توخوا ته مه قسه یه، من سه رم له بهر هه تاو سپی کردبئ، ده بی بزائم ته و خوشکه م چی له بن سه ره، به کوردی و کرمانجی حه زه کا به فرین بداته نه هرؤی ناموزای باوکی که به بابی ده شی و بیست سال له و گه وره تره، به لام لیره ته مه ن به هایه کی ته و تووی نییه، گرنگ کابرا ده و له مه نده و پپی ده لئین پاریزه، ته و دوو شته بو ته و خوشکه م هه موو شتیکه).

رهنگی گه شم له روودا په ری، وه که خه ویکی سامناکم دیبی و به سه را راچه نییم، به هه ناسه ی سواره وه: (ته ی هه لویستی به فرین؟!).

+ به فرینی به سته زمان چیللی، دایکی سه رگه وره ی ماله . . که س هه ددی نییه به رامبه ری بکوخی؟!.

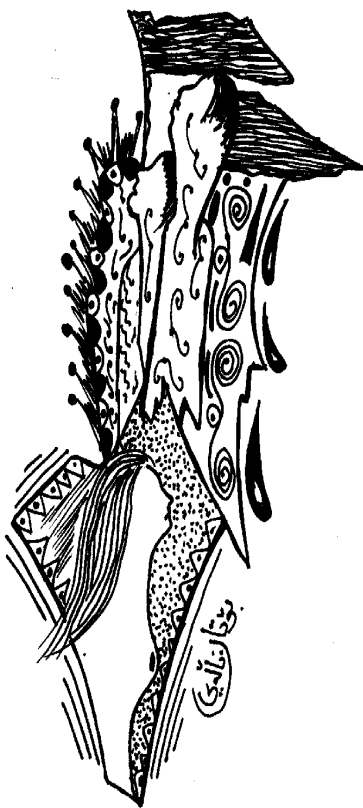
به م قسانه تووی گومان له کیلگه ی ناخم روا، به خه میکی چرو خه سته وه چوومه ژوره که ی دی و راکشام . . که وتمه ده ریای په نهانی بی نامان و به ده ست گیتزای شیتی هارو هاجه وه، پرستم لیبرا، به کلوجی چ جینگه یک قول و تاریک و سامناکه له ویدا ده که وتمه په له قارژی خه فه تی مه رگ بزوین: (تیستا تیگه ی شتم پوره م چ پولپه رستیکه؟! پول و پایه له که لله ی داوه، که واته به فرین ناداته که سیک هیچی نه بی و له برسا

مرد بی).

قسه کانی دایکم دهق وا ده رچوو .. شهش ههفته تیپه پری و تیپه پهری،
خه به ریان داینی به فرین له نه هرۆ ماره کراوه و دوی شهش رۆژ
گواستیویه ته وه .. دیمه نه کهم له به رچاو لیل و ته ماوی بو .. به بیستنی ئەم
هه واله ههستم کرد له شهم داده هی زری، ئەندامانی له شهم سه راپا ژان
ده کهن .. سه رم ناخنیه کۆشهم و قولپی گریانم له دهم ده رپه پری و به کول
گریام. زۆریش نووزامه وه، سی شه و وسی رۆژ نام نه چوه سه ر دهم ..
له سه رجی وه کو شیتم لی هات و و پینه م ده کرد .. به که ناری زۆر بیر کرد نه وه
ده گوزه ریم و خه یالی بی سنور به وینه ی ئوقیانوسه کان به ره و دوورترین و
قولترین شوین بو و بووه گیژاویکی بی ره حم و لوولیده دام: (ده وه ره قهت
بو وه قهت کراوه شهش سالی ره به ق دلت به کچی که وه بی و خوشت بووی،
هه ر به ئومیدی شه وه وه بژی رۆژی له رۆژان ببیته هاوسه رت، شه و جا
به نسیت نه بی و میرد بکا).

***

هەر دوای ئەوە شەش رۆژی نەبرد
 هاتنە دوام گواپه فه‌رمانی
 دامه‌زاندنم له‌ دایه‌ره‌ی کشتوکاڵ
 ته‌واو بووه‌ وای سبه‌ی بچم ده‌ست
 به‌کاریم.. به‌نابه‌دلی و که‌سانی
 ئەوقه‌میس و پانتۆلهم کرده‌به‌ر
 که‌باوکم له‌گه‌ڵ وه‌رگرتنی مووچه‌ی
 سه‌ره‌ مانگ بی ئەوه‌ی پرسم
 پێبکات به‌دلی خۆی بۆی کرپووم،
 کاتی به‌خۆ فه‌رمانی کارگیریه‌وه
 چوومه‌ ئەو به‌شهی که‌ژاڵ به‌رپرسی
 بوو، بیست و یه‌ک بیرۆکه‌ی سه‌یر
 سه‌یر به‌میشکما ده‌هات و ده‌چوو
 (ده‌بی ده‌وامی دایه‌ره‌ ناخۆش نه‌بی؟!)
 ئەه‌ی مامه‌له‌ی خه‌لکه‌که‌(که‌ژاڵی
 فریشته‌ ئاسا به‌ته‌مه‌ن ده‌سال و شەش
 مانگ له‌من گه‌وره‌تر بوو..

ئاودامان و ئىسك سووك و دەم و لفت شىرىن، لەيەكەم دىدگەيەدا ھەستى سۆز و ئەوينم بەرامبەرى بزا. . دوور لەئىستا من ئەوكاتە سەرو سىمايەكى گەش و كراو، دوو چاوى زىتى تروسكەدارو تەنكە رىشىكى زەردباوى ئاورىشىمى و بالايشەكى كەلگەتەي تۆزى چەماوہ بووم. . بەئەدەبەو ھەرمانەكەم لەبەردەمى دانا، زەردەخەنەيەكەم بەرووى داباران و خۆم پىي ناساند: (قوربان من ناوم ئارامە، دەرچووى ئامادەي كشتوكالىم، بۆ دەست بەكاربوونم، رەوانەي لاي تۆيان كردوم).

كەژال دەستى گەياندە نووسراوہكەو كەوتە خویندەوہى. . بەقوولئى سەرنجى بەرووم يەكانگير كردو بەبەزەيەكى سازگاروہ لىوہ تەنكەكانى ترازاندى: (خۆشحالم بەھاتت، ھىوامان وايە ئەوہندەي لىرە دەمىنيەوہلەكارەكانت سەركەوتوو بى، ئىستاش دەست بەكاربوونت دەنووسم و لەسەبەيرا دەوامت لاي منە، ديارە ئىش و كارەكانى ئىرە زەھمەت و گرنايان تيانىيەو بەرە بەرە لەمەرچۆنيەتى بەرپۆھچوونى كارەكان شارەزايى پەيدا دەكەي. . دووبارە بەخىريي).

روخسارى كەژال پەرەي گولئى سوورى گەشاوہ ناسا، سوور دەينواند. . لەجىوہ تاسام ببينم ئاھرەتئىكى وا نەدى و نەناس بەگەرمى و دەم و لفتى شىرىنى پىشوازىم دەكا، بۆي خەنمەوہ: (سوپاست دەكەم). كەژال لەسەرو سىمادا زۆر لەبەفرىن دەچوو دەتوت كت و مت لەدايك و باوكيكن. . بۆيە بەدیتنى ئەو، يادى بەفرىنم لى ژباوہ. . نەك ھەر ئەم، بەلكو وینەي ھەر كچى، ئاھرەتئىك لەدەرەوہ يا لەگۆقارو و ژنامە و تەلەفرىزەكان ببينايە، سوكنايەم دەھات كەئەو بابەت و كەس و بەرنامەو فيلم و شانۆگەريەشم خۆش بوئ، چونكە وامدەزانى بۆنى گول و رەيحانەي بەفرىنەو بەسەرم دەپرژئ، ئىدى كەسەكەم بەلاوہ گرنگ نەبوو كىيەو كى نيە، يا دەيناسم. . كەژال ھەموو رۆژئ دەمە دەمى بانگى نيوہرۆ ژوورەكەي جئ دەتشت، شەش دەقەي دەبەرد و نەدەبەرد، دووساردو دوولەفەي گەسى دیناو

دەگەپراوھ.. بىچى چرپە لەفەوساردىكى لەسەر مېزەكەم دادەناو ئەوى تىرى بۆ خۆى دەبرد : (فەرموو باوام نۆشېكە، عافىەتت بى).. ئەو ماستە موویەكى تىدايە.. ئەو ھەموو گرنگىدانە بەمن، مانای چىيە؟! دېمەنەكە كارىگەرەو شەرم ئارەقەى پى دەرشتەم، بەئەدەبەو سەرم ھەلدېرى، دەموت: (ئاخر كەژال خان برسېم نىيە.. شەرمەزارم مەكە، ئەو مانگىك و شەش رۆژە لىرەم، ھېشتا تۆ لەفەو ساردەم بۆ دەكپى، من سوپاست دەكەم بەلام خۆت ئاگەدارى خەلكى ئەم رۆژگارەى مېشى دەكەنە گامېشى و لەھەموو شتى بەگومانن تەنانت لەسېبەرى خۆشيان.. من زۆر لەو خەلكانە دەترسم ناوو ناتۆرەيەكمان بۆ ھەلبەستەو پىيەو ھەيامان بچى).

شەپۆلىكى تىكەل بەھەمەجۆرى ھەست و سۆز لەقولاى ناخیدا ھوررۆمى بۆ ھىنا: (جا ئەگەر گوئ لەقسەلۆكى ئەم و ئەوبگرىن ئەسلەن نابى لەم مەملەكەتە بىنەن.. چما ئىمە ھىچ بى شەرعىەكمان كىرەو ھە ئىتر خەلكى چ دەلەن وچ دەپسەن كەيفى خۆيانەو ھەوالەى خويان دەكەم.. ئەى من و تۆ خوشك و براى يەكدى نەن؟! بىر مېشىكى پىمەو ھە خەرىكە.. نىگای لى نەگۆستەو.. لەئاست وشەى ئەى من و تۆ خوشك و براى يەكدى نەن لىوى پەشىمانى گەست، سەلمىەو ھە بىدەنگىەكى قورس بالى بەسەردا كىشا.. دواى تاوى، درم بەوبىدەنگىەدا : (كەژال خان).

بەنەزاكەتەو زمانى ھىنايە گۆ: (ھەز ناكەم چىتر بەكەژال خان ناوم بىنى و بانگم بکەى، ھەر وشەى كەژالەكە بەسە).

لەشەش مانگ ، شەش جار داوھتى مائەو ھى كىردم.. داىك و باوكى كەژال چووبوونە سائەو، لەكوپو كچ ھەر ئەويان ھەبوو.. درىژەى ئەوتىكەلئە بەوگەيشت ھەفتەى جارى دوو جار پېش گەرانەو ھى بۆ مال عەلاگەيەك پى لەمىوھاتم بۆ بىنى و بەرپىزەو ھى: (ئارام گيان وەك ديارىەكى بچوك ئەوشتانە بەرەو مال. نابى دلم بشكىنى و بەھىچى لىك

نه ده یه وه).

- که ژال گیان ئاخو نابی ناکری ئاخو و ابرو ئیفلاس دینی و فلسی
قه لبت پی نامینی، ماقوولیش نییه هه موو رژی ئه و رییه دووره
ده کوتیه وه، بی و له جیی ئه و هه موو ماندوو بونه ت، ئه و جا هیچت لی
شین نه بی.

+ نا.. و امه لی.. من به وه سه ر به رزم وه کو لیمی وهرده گری و
هه ستده که م به م کاره دل م ئاسووده ده بی و ده زاتم ئه وه ئاورپکی بچوو که و
له مالی باوکتی بده ده مه وه.

به جاری کیچم که وته که ولی واده سته و نه زهر نه وه ستم و له نوژنه ندا بتوانم
چاکه یه کی له گه ل بکه م، بیرم کرده وه سه ره مانگ که موچه که م وهرگرت
داوه تیکی نایابی ماله وه ی بکه م له لایه ک یو یه کتر ناسین و له لایه کی دیکه
له نزیکه وه مالمان بیینی و بزانی ژیان له مالی ئیمه چونه و چون به ریوه
ده چی؟! سه ردانه که سه ره تابه کی لی رسکا تا که ژال به یین نابه یین به ناوی
سه ردان و هه والپرسینی هیرو و په خشان، به ده ست و دیاریه وه بیته
مالمان.. میوانی و دوژمنیش بی ، خوشه ویسته. هه رچی جاری که ژال
ته کلیفی بکر دایه: (ده بی ئه مرۆ نیوه رۆ یاتیواره میوانمان بی). ده م
پرسی: (جاری پی م بللی ئه گه ر باوکت له ماله وه بی پی م ده کری و دی م
وه ئه گینا داوی لیبورنم هه یه).

که ژال ده بیرده وه باری گالته جاری: (دیاره هه موو حیساییکی تو له گه ل
باوکه؟! ئه ری ده زانی باوکه بی ئه ندازه خوشتی ده وی هه میشه ده لی
ئارام چی بو بکری هیشتا که مه).

- ئی وایه، پیاو ریزی خوی به خو وه یه تی.

+ چیه ئه و ده وره؟!

هه ر بو زاخاوی میشتک، به ره یه کم داویشته مزگه وتی: (ده ور ده وری
پیاوه، منیش خو به پیاو ده زاتم و له ناو هه زار ژنا دیارم).

* * *

-٦-

هه موو ده مئ هه و لمده دا
 به و په پری وریاییه وه له گه ل که ژال
 هه لسم و دانیشم، پیشتر پشتی
 دهستی خۆم سوتاندبوو تا پییم بکری
 هه له نه کهم، جا دایه ره ی لی ده رچی
 له یه ک شوین به ته نیا و دوو به دوو
 له گه لی نه ده مامه وه .. ئه و
 وړینه گه ره ی گه رای له هزرو زه یینم
 دانابوو، کاریگه ری قسه کانی
 مه همدی ئامۆزام بوو، زوو زوو
 سه رزه نشتی ده کردم ده یوت: (تارام
 گیان وه ک من له خۆت مه که، من
 بو له زه تیکی کهم و کورت هه موو
 ژیا نم دژراند.. قسه کهم بکه گواره و
 له گویتیه .. نه که ی قهت به ته نیا

بو ژال زه یی

له گهل ژنی نامه حرمه بمینیه وه، شهیتان سه گه و زه فهرت پیده با، جا وه سوه سه نه خاته دلئی تو، بی شک پهی به ژنه که ده با و له خشتهی ده باته خواری.. نه و ساله ی بوومه سه رباز، بی یه ک و دوو نه قلی به غدا کرام. ماوهیه کی چاک له سه رباز گه ی (تاجی) مامه وه، عه مید جابر به رپرسی یه که می نه و سه رباز گه یه له نا و نه و سه شاماته بانگی منی کرد: (ئاده ی .. تو و ره دهر وه). به ترس و بیمیکی بی نه ندازه چوومه پیش، به شانزه شه قوائی له بهر ده می له نگه رم گرت و پیکانم به توندی کیشا به زه وی و به ده نگیکی به رزو گری نیرانه: (به لئی گه وره م).

+ ناوت چیه؟! شه و له کوی ده مینیه وه؟!!

- گه وره م ناوم مه جموده.. بو شه ویش هه رلیره ده مینمه وه؟!!

+ له به غدا چ خزمی ناسیا و یکت نییه سه ردانیان بکه ی؟!!

- نه خیر گه وره م.

+ زور چاکه.. له م ئان و ساته تو مه راسیلی منی، له جیاتی هه موو مه شقی، ده چیه مالمان و له وی ده مینیه وه.. باخچه یه کم هه یه خزمه تی ده که ی، هه روه ها سو عادی خیزانم چ پیوستیه کی هه بوو، له قسه ی درناچی.

- گه وره م ناخر...

+ نامه وی گوم له هیج بی.. ده تخوینمه وه چی ده لئی؟! له نا و دوو هه فته به فهرمی مؤله تی سی رژی خوت له من و هه رده گری و ده چیه وه، و بزائم خراب نییه.

بیرم دوور رژی: (قهت له مه باشتر نابی.. له کول راکه راک و مه شقه ی مه شکاری ده به وه، ده شانم مه راسیلی واته خزمه تکاری.. کی به کی یه؟! من چ دوست و ناسیا و یکت لیره نیه، جا بو عه یب بی و شه رم بکه م نه و جا زانیان چیه؟! درو زور و زه ونده ده لیم تاقه تی سزادانم نییه و فه رمانی

سهرووش به من ناشکی).

عه مید جابر به چرپه یه که وه شوفیره که ی راسپارد: (هه ر ئیستا ئه و کوره ده گه یه نیه جی و زوو دئییه وه).

شوفیره که منی له بهرده م مالیان داناو گه راره .. به حه په ساوی دهستم به زهنگه که وه نا. نافره تی ده رگاکه ی خسته سه رگازهری پشت .. سوعاد بوو .. سوعاد به ژن زراف، ناوقه د باریک و لیوبه بار، ته نووره یه کی رهش و بلوزیکی سپی له بهر بوو .. به بینینی واتده زانی به دده م سروده وه گوله باخیکی جوان و ناسکه و ده له ریته وه .. می شکم جه نجال و خه یالای، بیر کردنه وه م وه کو زریان هه ئیکردو راپیچی شوینی سهیره و سه مه ره ی کردم ... له جیوه وشک هه لاتم .. چاویکی پر عیشه وه نازی دامی، خوی له گووره نه برد: (فه رموو)، ده مم وه که ته له ی ته قیوی لیته ات، زمانم چوه کلبله، ههستم کرد خه ربکه ده خنکیم .. نه متوانی نیگای چاوه کانیکه م، سه رم نایه ژیرخوو به کزۆلیه وه: (ناوم مه جموده . عه مید جابر هه لیبژاردوم بوخزمه تی ته م ماله و پیویستی به پیرتان).

به له نهجه و نازه وه: (زۆر باشه ئه و قسه ی له گه ل کردوم، فه رموو، برۆره سه ره وه، هه لکشیی من تابازار ده چم و زۆرم پیناچی دیمه وه .. تاگات له و ماله بی).

-باشه قوریان.

داخزانه نیو چیمه نه که، چیمه نیکی به گول و فریز چنراو، بۆنی گول و دارو درهخت ری ری به کونه لومدا به ره و خوار رۆ ده چوو .. سه ریکم به ناو خانوه که داگرت، نه خش و نیگارو په یکه رسازی و جامخانه ی ته له منیوم و داری ساج له جوانیدا شه و قیان ده داوه و دیمه نیکی دلرفینیان ده به خش، سوعاد له نیوشهش هه فته جارئ برۆکانی هه لده گرت به مه برۆکانی ده بوونه دووماسی زهردو به لاجان و ته ویلیدا مه له یان ده کرد .. هه موو رۆژی

که له خه وه لده ستاو له ناو نوینه گهرمه که ی دهرده چوو، به له شیکه شل و خاوه وه ده هاته به رده ده دستشوره که، به سابون جوان دهم و چاوی ده شوشت و به خاویله گول گولیه که ی سهر ته سکه میله که ده سیریه وه نه و جا له به رده ده ناوینه زله که نه و ناوینه ی به قه د به ژن و بالای دروست کرابوو، هه رده و قوئی لی به رز ده کرده وه و بن هه نگله کانی له بو دره ده سوی، نه و جا چند جاری خوئی باده داو به دقیقه ته وه له خوئی راده ما.

سوعاد نه و نیگا دلپیکانه ی ناراسته ی ده کرم به چه شنی دولبه ریکی سهر شیت، ته شقیکی نامو دهرونی نابلقه دا.. بو منیش نه وه ی له هه رشتی زیاتر سهرمه سستی کرد بووم، نه و خاله سه وزباوه ی سهر گوناو چاوه شینه که ی بو که وه کو ته ستیره ی گه لاویژ بی نه وه ی کلرپژیان بکات، ده دره و شان وه .. کاتی جامه ناویکم ده دایه ده سستی، تا ناوه که ی ده خوارده وه چاوی لی که لا نه ده خستم و له دیمه نه شل و شیواوه که م ورد ده بو وه .. من له وه ده ده خه وتم که له ناو حه وشه که له ته نیشته چیمه نه که دروست کرابوو. نه گه ر نیشی کاریکی هه بوایه ده سستی به پلاکی زه نگه که وه ده نا، منیش به په له ده چوومه لای.. نه وه ی چاوه پروانم نه ده کرد روویدا.. ئیواره یه کی دره نگ ده سستی به زه نگه که وه نا، نه و قه ت ناوا دره نگ و ناوه خت نیشی به من نه بووه، ده بی چ نیشی پیمبی؟! هه نگاوی ناسایم نا، به ته سپایی ده رگای ریژه وه که م کرده وه، وه ک ده نۆرم نه وه سوعاد به توی روئیکی په مه ییه وه هاتوچۆ ده کا.. له جیوه چه قیم، سوعاد رووی وه رگیپرا جوانی و میینه یی له هه موو بالای ده چۆرا، سه رنجه کانی تیم چه قین و به پرواوه سهری راوه شانده : (وه ره دوامکه وه).

له فکران راجووم: (تۆ بلئی بیریکی سامناک به میتشکیدا نه هاتبی؟!).

به ده سته سپیه که ی، ریکۆرده ری سهر میزه ئیستیله که ی هه لکرد..

نه و کاسیته ی خستبوویه سهری، ناوازی بوو به بیستنی وا گومانته ده برد

خوینى هه وه سو گه نجانه له دلتدا به هه موو جهسته ت پهرتده بى. گيژو ويژ به رنگى زهردو سام گرتووه وه كه وتمه دواى.. له ناندينه كه ميژيىك و دوو كورسى له سه ريذاچارا پهداغ و دوو بوتل بيره داندرابوو جگه له گه ل دووقاپى شوشه ي بچووكى پر له ماست و فه خفوريه كى تيكه ل به خاس و نارنج و نوك كه ته و پيش بو مهزه داندرابوو. به نه زا كه ته وه دهستى دريژ كرد :

(فه رموو گيانه .. فه رموو).

بزه يه كم كه وته سه رليوو.. روخسارم گه شايه وه، كرو كاس له سه ر يه ك له كورسيه كانى ته وي دانيشتم، سه رنجيكي خيرام به سه رو سه كوتى گيپراو ويته يه كى دهست و برديم گرت.. سه رم به سه ر سينگم شوژر كرده وه.. هات له به رام به رم دانيشت.. دزه تيله يه كم ئاراسته ي كرد، قاچى چه په ي خستبووه سه ر قاچى راسته ي و چوك و لارانى به رووتى له روژه كه دهركه وتبوو كه له گه ل دهنگى مؤسيقاكه نزم نزم دهيله رانده وه.. بتله بيره كه ي هه لپچرى، هه ر دوو په راغه كه ي پر كردو زه رده خه نه يه كى خاوى نايه سه ر ليوو به ليژانى په رداخه كه ي به رز كرده وه، ليوه ته پرو ناسك و سووره كه ي پيوه ناو كه وته هه لمژيني كه فى بيره كه.. تيله چاوى به مه غزاي تيپريم و به رپزه وه: (فه رموو .. فه رموو نوشيكه).

ته واو په شوكام.. ناهه قم نه بوو چونكه له ژياندا ده مم بو بيره نه بردبوو، دهستى راستم دريژ كردو پيىكه كه م توند گرت، هه ستم كرد په رداغه كه له نيوله يم ده لهرزى، هيدي هيدي بو ده مم بردو قومىكى قوولم لي داو دامناوه، به دوا دا كه وچكى ماست و چه ند كه وچكى نوكم ئاوديو كردو به راراييه وه سه يري روودا وه كه م ده كرد.. نه نديشه م بو دوور رووى: (تو بلئى ته و ژنه نه خه له فابى؟! ده بى شيت بووبى دهنه منيىكى دهست كورت و خزمه تكارى بهر دهستى.. ته و ره فتاره نابه جي يه چ مانايه ك ده به خشى ته گه ر تيىك نه چووبى له كاتيىكدا پياويكى جرت و جييل و مل ته ستوورى

هەيەو لەھيچى كەم نيبە).

كەلكەلەى بىر كوردنەوہم پچرا كاتى سوعاد بەنەرم و نىانى پاشاوەى
قسەكەى تەواو كرد، دەرروونيشى كوررە ناسادەكولاً: (مەحمود گيان ژيان
يەك دوو رۆژيەكەو تەواو .. ژيانيش بەخەم و خەفەت ناچيەتتە سەر كەواتە
بۆچى سەرى خۆمانى تيدا سپى كەين؟!).

سەرم بۆى لەقاند: (وايە). كىش و مات بوو.. هەمدىسا تيبهەلچۆوہ:
(من لەهەوہل رۆژوہ ئەشقيكى سەر شيت يەخەى گرتووم، بەدەم خەون و
خەيالى ئاجرو باجرەوہ دەتليتمەوہ، وامەزانە من سۆزانيبم، ئەو رابواردنەى
لەگەلت رادەبويم، تەنيا تەقینەوہى ركو كينەيە، ئەو ركو كينەى
دەميەكە لەناخدا پەنگ دەخواتەوہ).

بەتاسەوہ پرسيم: (چۆن؟!).

ئاهيەكى هەلكيشا: (خۆت دەزانى پياوى من مەستوولەو مانگى چەن
رۆژى ديتەوہ. ئەقلم هەلسوكەوتى ناگرئ و بەسەر خۆشم نەيناوہ.. ئەو
بەجاري منى پشت گوي خستوہ، گرنگيم پى نادا، ئى خۆمنيش وەكو
هەر بەشەرى حەزو ئارەزووم هەيە، پيوستە ئەو حەزو ئارەزووہم تير
بكرئ.. پياوى من شەوانە تاوختانيكى درەنگ لەبارەكان دەخواتەوہ.. كە
بەسەر خۆشى ديتەوہ، يەكسەر خۆى هەلدەداتە سەر سيسەمەكەو
تابەيانى پرخەى رۆژە ريبەك دەروا، منى كلۆل و داماویش تاخەو بۆ خۆيم
دەباتەوہ، بەديار سەريەوہ دادەنيشم و لەبەر خۆو پشى دەخۆمەوہ.. ئەوہ
شەش مانگە توخمن نەكەوتووەو سەرجيى لەگەل نەكردووم.. ئەو
كردارەى واھاناي بۆ دەبەم ئەوپەرى بى هيىزى و بى دەسەلاتيە بەلام
سەربارى خيانەتكردتم دەرھەق بە پەيوەندى ژنو ميتردايەتى، هەست
دەكەم قيچى دەردو خەمەكانم بەودەست تيكەليە سووك دەبى و وادەزانم
بەم شتە تۆلەى خۆم لىي كردۆتەوہ. تى دەگەى?!).

بۆ دلاڭرتنى قىسىپ كەتسەم، بەسۈكە بىزىمگە كەلە: (تېدەگەم ناھەقت ناگرم
كارى لەمە خراپترىش بىكەي).

بەتاسوققەو گويى بۆ قىسىپ كەتسەم رايەل كىرەسۈ كە لەگەل دەنگى
مۆسىقا كەدا نەرم نەرم خۆي دەلەراندەو. راست بۆو، بەزەردە خەنەيە كەو
دەستى چەپى درىژ كىر: (دەي دەستت بىخە دەستەو).

سەرنىچىكى بەپەلەم داينى. تەكەم داينە بەر خۆو راست بوومەو، دەستەم
نايە دەستى وەكو بەراكىشان رامكىشى، بەرەو ژوروى نوستنى بىردم. ئەو
گەرى تىببەربو بو تائەھات بلىسەي دەسەندو لە پىشپىكى دابو ھەرچى
زوو دەمەرى ھەو سەكەنى لەباو ھەشەم خاوكاتەو. لەپەنجەرە بىچووكە كەو
تەماشايەكى كۆلەنە تەنگەبەرەكەم كىر، خەلەك وردە بەرەو مال شۆپ
دەبىتەو. دوو دەست لەپىشتەو لەمەم ئالو گرانايەك كەوتە سەر
ھەردو قۆلجەم، گۆي مەكەكەنى لەپىشتەم گىر كىرە بەتوندى رووى پى
سوراندەم. لىوى لەلىوم سووى، كۆلمەكەنى پىر خوين بووبوون پەنجە
نەرمو ناسكەكەي بەلىو ملو گەردەم داينە. گىرى ھەزم جۆشى سەند،
بىھوش خۆم فېدايە سەر سىسەكەو ئەوئىش خۆي فېدايە سەرم.

شەشى مانگى رەبەق ئەو دزە پەيۋەندى مەن ئالوگۆپ دەكرد
تارۆژىكىيان بەيانىيەكى زو جابر بەھەفتەيەك پىش وادەي خۆي
گەرايەو. بۆ بىبەختى، مەن و سوعاد لەژورەو پىكەو پال كەوتىبوين،
نازەم چۆن دەركەكەم لەناو ھەشەش دابو. كىلۆنەكەي بەتوندى داگرت،
دەركەكە كۆم دابو. چەندەستىكى خەواندى، لەزەمە زەمى دەنگەكە
راچلەكەن دىلە كۆتەيمان پى كەوت. ھەرچى مەن بووم لەپەنجەرەكەو خۆم
تېھەلدا. ترس ھەناوى خىستىبووم. سوعاد بەتۆي مەكسىيەكى توولى
تەنكەو دەركەكە دەكەتەو بە بىنىنى جابر نوتقى دەگىرى. رەنگى
زەرد ھەلەگەرى و شىرەو سام لى نىشتو، بەچاوى خەوئو ھەو باو شەشى

پیدا ده‌کاو به‌زمانیکی چپر پچره‌وه: (ت.. ته.. ته‌وه تۆی گیانه؟! که‌ی هاتیه‌وه؟! به‌خیریته‌وه).

جابر له‌چاوه شین و که‌زیه درێژه‌کانی راده‌میئێ، وه‌لی له‌زه‌رده‌ه‌لگه‌پانی ده‌م و چاوی سوعاد و له‌ولاوه کرانه‌وه‌ی په‌نجه‌ره‌ی ژووره‌که ده‌که‌وێته گومان و دلی هه‌زاره ده‌کا.. خه‌میکی چپر خه‌ست ئابلقه‌ی ده‌روونی ده‌دا، خۆی شیلو ناکا: (سوعاد، ته‌وه وه‌خته هه‌لده‌ستی؟! بی‌گومان نانت نه‌خواردوه.. ته‌ی ته‌وه ده‌رگایه‌ت بۆ له‌سه‌ر خۆ داخستوه که‌چی په‌نجه‌ره‌که‌شت نه‌گرتوه؟!).

سوعاد ره‌نگی هه‌لده‌بزرکێ، گیانی له‌له‌ش ده‌فرێ و لیتی ده‌که‌وێته ته‌ته‌له، په‌ره‌کانی لووتی له‌ژێر پاله‌په‌ستۆی هه‌ناسه‌برکێدا له‌یه‌کینا ده‌له‌ریته‌وه: (ب.. به.. به‌لی وایه.. نووستبووم ره‌نگه‌ با کردیته‌وه. نه‌ه هه‌ر خۆم له‌یاد مچوو داخه‌م). جابر سه‌ری که‌مبایه‌خی با ده‌دا و ده‌زانێ ته‌وقسانه‌ی په‌رینه‌وه‌ن به‌سه‌رپردی خۆ ده‌بازبوون، بۆیه پشته‌ی تیده‌کاو بی‌هه‌ست و خوست خۆی ده‌گۆرێ و ده‌چیته‌ ده‌ره‌وه.

ته‌وره‌ژبه به‌رامبه‌ر به‌من خۆی شیلو ناکا بۆ ته‌وه‌ی هه‌ست به‌هه‌یچ نه‌که‌م و رۆژی پاشتر دوا‌ی نانی به‌یانی، بانگی کردم: (هیی مه‌جموود خۆت ئاماده‌که تاته‌وه نه‌خۆشخانه‌ی پشت ئۆرزی کۆن ده‌چین).

سامیکی هومایی سه‌ختم لی‌ نیشته، موچرکه‌یه‌کم به‌ له‌ش داگه‌پاوه له‌که‌له‌موستی پیمه‌وه ده‌رچوو.. ته‌وه‌ژمی خوی‌ن هه‌روه‌ژمی بۆ هی‌نام ده‌توت بوومه‌ته په‌یکه‌ریکی بی‌ گیان.. به‌قورگی گیراوه‌وه: (به‌لی‌گه‌وره‌م.. من ئاماده‌م).

- ده‌بابرۆین.

خوره‌په‌یه‌که له‌ناخه‌م هه‌ستا.. راجله‌کیم، سه‌راپا گیانم که‌وته له‌رزین، وه‌کو لا دیواری که‌وتیته‌ سه‌رسینگم، هه‌ستم کرد خه‌ریکه هه‌ناسه‌م سوار

دەبىي. . قاچم بە دوامدا نەدەھات و تاقەتى ئەوھم نەبوو بەپىتوھ بىرۆم. .
لەبەردەمى ژوورى بەرئوھبەرى نەخۆشخانەى راگرتم: (ئالئىرە دەوھەستى
تابانگى ژوورەوھت دەكەم).

+ بەلئى گەورەم.

ئەوھى چاوەرۋانم نەدەکرد روويدا. . چارەگىكى نەخاياندا بانگى
ژوورەوھى كردم و دەرزيەكيان ليدام، دەرزيەك بۆم نەبوو بىرسم ئەو دەرزيە
ھى چيەو بۆچى بەكاردى. . من لەو رۆژەوھ لەپياوتى كەوتووم، بۆيە نابئ
ئيدى نەكەسم خۆش بوئ و نە ژنئش بئنم. . من بۆ لەزەتئكى كورت،
ھەموو دونيام دۆراند، تۆش ئاگات لەخۆتئبئ بۆ لەزەتئكى كورت خۆت
نەدۆرئئنى).

***

-٧-

روژیکیان دهوام
 به ره و کو تایی ده چوو،
 که ژال له جیوه هه لسا،
 به ته سپایی و
 ههنگاونانیکه هیمنانه
 هاته تهنیشتم، رهنگو
 روهی شله ژا بوو... سهری
 پر کاسی هه لبری و چاوی
 تیپریم... به زه رده به که وه
 روم به لای...
 وه رچه رخانه د: (ها که ژال
 هیچ بووه؟! له پیش چاوم
 ناسایی نی) که ژال به ثحم
 ثحمی قورگی گیرای
 پاک کرده وه به دهنگیکه

نساژه وه: (م..م . ماوه یه که هه ندی شت هه نه به ده دست خۆم نییه بیری لیده که مه وه، لیتی ناشار مه وه رهنگه در بر پینیکی ئاوا بو بابایه کی وه کو من که می ناخۆش بی.. چیبکه م ناتوانم له مه زیاتر بهرگه ی شار دنه وه ی بگرم، تۆ عه یامی که دلۆ ده روون و میشتک گه مارۆ داوم، شه وانه ده چمه سه رجی بنووم، تۆم دییه بهر دیده ئه وه به ده م جیهانی پر شادی و کامه پانی پیده که نی.. پیده که نی و له بزه شیرینه کانت تاوه ختانیکی درهنگ سه رقالم ده کا).

ته وای حه په سام.. به دووسی ورده کۆکه، هه ناسه گیرا وه که م ره وانده وه، ده ک زمانم به بر پینیچی که پییم وت: (تۆ زۆر شوخ و شهنگ و جوانی، خۆ به ته مانی شووبکه ی؟!)

ده توت ده می که له چاوه پروانی قسه یه کی وادایه، په لاماری دهستی دامو رایگوشی: (ده زانی دل مان یه که، ئه وه یه دل ئاوی نه ی دلّه، منیش ههر ئه ویرم له لادا گه لاله بوو تا وه کو بیرسم ئه ی تۆ ته مای ژنه ی نانت نیه؟! منی تا قانه.. باوکم ده لته مه نده، واتینه گه ی وشه ی به کاره ی نانی ده لته مه ندی بکه مه هۆکاری بۆناز کردن و خۆسه پانندن به سه رت، به پیچه وانه وه من حه ز به ژیا نی ساده ده که م و له بی تا قه تی ته نیا و نار هه تی ماله وه خۆم دامه زان دووه.. حه وجیم به پاره و پول و مولکی دو نیانیه مه گه ر گۆرینی ئاوو هه واکه نه بی.. جایی مه وه سه ر کاکلی مه به ست له باسه که لانه ده یین تۆ وت: زۆر شوخ و شهنگ و جوانی.. دل نیام ئه و قسه یه ت له ناخ و کانگای دلّه وه در بر یوه له مه دا بۆم ده رکه وت چون من تۆم خۆش ده ی، ئاوا تۆش منت خۆش ده ی). خورپه ی ترس و سامیکی جه رگه پ وه ک تیسه که ی تفهنگ به هه ناومدا رابورد، ویستم قسه که ی له ده مبقۆز مه وه و پیی بلیم: (خوشکی تۆ هه له ی، هه رگیز من به م جۆره بیرم نه کردۆته وه، ده ک سه را له ئه قلتدا). رووم به ته نیش ت سو راندو

به نه زاکه ته وه : (ئ . ئ . ئ . ئا . ئاخر).

که ژال دهسته نهرموئه که ی بو ژیر کلاوه چنراوه که ی سه ری بردو قژه ناوریشمه خاوه که ی ری کخست، ده مگه رمانه : (ئاخرو ماخری ناوی ئه گه ری پت وایه بی جی و ری ن ، فهرموو ئه وه من خانوی خۆم هه یه ، پینج شه ش ساله باو کم بوی کرپیوم، خۆشیه که ی له وه دایه گشت که ل و په ل و پیداو یستییه کانی تیدا ناماده کراوه .. ئه وه ش بزانه تائیستا به ده یه ها که نجی قۆز قۆز هاتونه ته پیش میریان پی بکه م ، میردم پی نه کردوون، دیاره له ده ست نیشان کردنی تۆدا ئه وسیفه تانه ی من به دوا ی ده گه ری م هه ست ده که م له تۆدا هه یه ، ئه و جا نازام تۆچی ده لئی ؟!) قیچی سه رم هه لکراند : (ئاخر بریاردان له مه سه له یه کی و اچاره نووس ساز پیویستی به کات و بیر کردنه وه یه تا وه کو ...) دهستی نایه سه ر ده مم و هه لیدایی : (زۆرت لیتنا که م به یینی .. جوان بیری لیتکه وه ، به لام له یادت نه چی من ده توانم به خته وهر تکه م .. ئه وه شم که وته وه یاد، هه لبه ته له مه ر جیاوازی چینی عایلی، لیروه به لیتت پی ده ده م چۆن مالی باو کم ده وی، ئاوا دایک و باوک و که سو کاری تۆم بویت).

- نو ده توانی مۆله تی دوو رۆژم به دیتی، بتوانم له م رووه وه دوا بریار بده م، چونکه نامه وی بریاریکی به هه له بده م دوو رۆژیتر په شیمانی له دوا بی .

+ له مننه وه سه رپشکبه نه ک دوو رۆژ، هه زده که ی مۆله تی هه فته یه کت ده ده می .

***

گه شتیکی گونده که مانم کرد .. خزمه کانم هه موو ره زو باخ و کانی خویان هه بوو . دانیشتن له ژیر سیبه ری داره ناقولا کان تیلهام به خشی

بیرکردنەوی مەرۆقن.. دونیای دەورو بەرم کەش و مات و بیدەنگ ، لەنیو شەوق و زەوقیکی پیرۆزدا باسکە مەلەم دەکرد.. زۆر بەتوگری و تاسەوہ : (کەژال بەکەلک دى ئەوسیفەتانەى تىدايە .. بەکەلک نایە ئەو سیفەتانەى تىدايە.. بەکەلک دى، بەکەلک نایە.. ئەو لە خانەوادەبەکی زەنگین و من لەبەرەبەکی دەست کورت و ھەزار، بەینمان ھەردو عاسمانە، دواتر کەژال لەبارەى تەمەنەوہ تەواوی گەورەيە.. تەمەن ناییتە بەرەست و پاسا.. بەختەوہرى مەرۆق سەرچاوەى ھەمووشتیکیە.. لەم رۆژگارە ئەو کەسەى دەولەمەندبێ، ھەزارو یەك حیسابى بۆ دەکەن.. تۆ دەتوانى بەدەولەمەندى گەلى شت لەژيانى خۆت بگۆڤرى و دەستەبەریان بکەى، تۆبێی دەولەمەندى ھەموو شتیکی؟! ئەى چۆن دەرمانى دلە، حاشا ھەلنەگرە، مژدەبەرى بەختەوہریەو دەیھینم، ئا دەیھینم ھەم خۆم دادەمەزرینم ھەم مالى باوکم لەو کولەمەرگیەى تىیکەوتوون، ئەوانیش قوتاریان دەبى.. ئای پورە نەگریس و سەرەپۆکەم، ئەگەر بەفرینت دەدامى ، چ ئیشم بەکەژال بوو.. تا ئەورۆژەى شۆڤم دەکەنە ناو قەبرى، بەفرینەکەم تۆم خۆش دەوى و ناتوانم لەیادتکەم).

ئاسمان لەژوور سەرمەوہ ساف و بێگەرد خۆى دەنواند.. رۆژى پاشتر بەدەم رێوہ گۆرانیم دەچرى، بەدەم ھەنگاوانانەوہ موچرکەى خۆشى بەلەشما دەھات و رۆحم تیکەل بەسەداى گۆرانى شەل و شۆقەکەى خۆم بوو بووم کە ھاتمەوہ: (دایە گیان.. بابە گیان، من و کەژال یەکدیمان خۆش دەوى.. پێش وەختە ھەموو بەلینیکم لى وەرگرتوہ چۆن سەیرى کەس و کارى خۆى دەکا، ئاوا بەھەمان چا و سەیرى بنەمالەو کەس و کارى من بکا و پوزم بەسەر لىنەدا.. و ابزانم کچیکى ریک و پیکەو عەببى نیبە، ئیتەر نازانم لەم رووہوہ راي ئیوہ چیبە؟!)

باوکم بەسەرى زمانى لیوہ وشکە قەلشەکەى تەرکرد: (کەسى کاکی

من کاتی خۆی بۆهینانی به فرین ناقایل بووم، به لām بۆ ئه وهیان به و ماوه کورت و کهم بینینه ناتوانم هیچ بریاری بدهم، که ژال به رووکەش خۆت واتهنی عهیبی نیه، به لām رووکەش پێوه نیه ئه گەر له ناوه وه جۆریکی تر بی. به ههرحال ژن بۆ ئیمه نایه و ژنهینان به برسیاریه تیک میژوویه و جل و بهرگ و پیلای و کالایهک نیه بلی دهبی ئه قلم نه گری دهیگۆرم ئه وهنا یه کیدی .. قهناعهتی تۆش هه مووشتیکه .. کاتی خۆی پیش ئه وهی دایکت بگوازمه وه پیش وهخت چهند قسه یه کم له گه لی برانده وه پیم وت: من وتۆ تا ده مرین ژیاغان به یه که وه به نده، چهند ریز له یهک بگرین، هیشتا که مه .. لیره وه لوی بای هینده ناریشه و کیشه و گرفت دروست ده بی، پیم باشه ئه گەر تۆ تووره بووی، من ئارام بگرم .. ئه گەر من تووره بووم تۆ ساردم که وه .. کیشه ی گەر خوشک و برا و دهرو دراوسی ئه وانه گشتیان چاره سه ریان هه یه، بۆ نمونه: دایک و باوکی لی ده رجی گەر برایه، خوشکه، ده توانی قسه ی له گه ل نه که ی .. گه ر دراوسییه، مالم له و گه ره که ده گوازمه وه ده چمه کۆلان و گه ره کیکی دی .. ناخۆشی به ینی من و تۆ خرابی، من بلیم یهک و تۆ بلی دوو. له حیاتی خه نده و پیکه نین و قسه ی خۆش سی جه مه شه رمان بی و نانی به ئیسراحت نه خۆین چهندی به چهنده؟!).

-بابه گیان باوکی که ژال وهک دیاریه کی بچوک خانویه کی بۆ کرپوه، به هه موو پیدایستییه کانی ناوی، عه یب نه بی ته نیا کۆخه یه کی منی گه ره که.

+ ده ی کورم خیری تیدایه.

له و قسانه دابووین که ژال به عه لاگه یه کی پرله خۆخ و قه یسیه وه په یدا بوو: (سه لاموعه له یکوم). به یهک دهنگ (به خیری سه رچاوان).

له بهر هه یوانه که دانیشتین .. من بی په روا رووم تیکردو لغاوی ده مم

ترازاند: (كه ژال. من دواپريارى خۆمداو گه پرامه وه .. ماله وهش هه موو رازين به وهى تو بينم به لام لي ره شتى ههيه).

به زمانىكى هيمن و له سه رخۆوه: (شتى وهك چى؟!)

-دواى ئه وهى داىك و باوكم دينه خوازىينيت و خوا قه له مى ليدا، هه موو شت له و سه ره وه خۆشه، ئيوه نابى بارمان قورس كه ن به داوا كردنى پارديه كى وا نه توانين داىينى بكهين، پاشان ده بى ماويه كه له سه رمان بوه ستن تا نه ختى خۆمان خرده كهينه وه).

كه ژال ده مگه رمانه تيهه لچوو: (كيشه تان نه گه ر پارديه، من به كيشه ي نازانم هه ر خۆم پاره كه ت بو ده سه ته به ر ده كه م، گرنگ ئه وهيه بيينه هاوسه ريكى ريك و پيك و به وه فاو ژيانىكى به خته وه ر بهينه سه ر).

***

به شهش رۆژ، جل و بهرگو
 سالتۆن و هه مووشسته کافمان
 برانده وه، که ژالم گواسته وه،
 به سهرا دواي چوار مانگ
 زگی پهيا کرد.. له وه وه کت و
 پرگۆراو نه و که ژاله ی جارن
 نه ما، ده توت شه يتان چوره ته
 ميشکی و فه رماني ده داتئ.
 تۆ بليی له م قوناغه هه موو
 ژنئ و ابن يابه ختی منه؟! انا
 په نجهی ده ست وه کويه ک
 نييه، رهنگه ته مه بۆناو
 چه وانه که ی من بگه پیتته وه..
 توور په ييه کی بی ته ندازه و
 به زمانیکی تفت و ره قی وا

له گهلم ددوا تائه و رژهی هینام، توورهبی وام لیی نه دیبوو.. پیشتر ههفتهی دووسی جار بو مائی باوکم به گهرم ده کهوت، جار هه بوو شه و ته شقه لئی پی ده کردم: (تارام گیان دهبا برۆینه مائی باوکت، غه ربیبیان ده کم).. کاتی گۆرا: (بابه کم پر ئیشم.. پیم ناکری بو خۆت برۆ نایه م.. نا.. نه خوشم گشت نازای به دهم ژان ده کا). به ره به ره گۆرا، تا وایلیهات ده ست به قسه ی هه له ق و به له ق بکات.. که به ته ده به وه پیم ده وت: (ته ری گیانه شه و روکاره تاییه ت و جه وه ره جیا وازیه تاکه ی جوان نیه من به ته نیا بچمه مائی باهم، دهبا به جووته سه ریکیان لیده یین؟!).

قسه کم ته واو نه ده کرد، شه پۆلیکی توورهبی ده خسته سه ر ورخساری بی تاگای وگرژومۆن، به روومدا ده ته قیه وه: (چیه دیاره له خۆت رانا په رمویی به ته نیا بچیه ماییان.. من چ کارم به مائی خه لکیکی ساده و عه وامو بی هه وائی وه مائی باوکت نیه ته واو.. من نایه م، تۆش ده چی ناچی که یفی خۆته).

- تاخرته وه قسه نیه ده یکه ی؟! -

+ قسه بی وقسه نه بی شه وایه.

- باشه پیشتر چ به لیینیکت دامی؟! هه ر تۆ نه بووی ده وت من به نان و ناوت رازیم و چۆن ره مائی باوکم ده نیم، ناوا ریژی مائی باوکت ده گرم.

+ شه بوکاتی خۆی قسه یه ک بووکرا، بو ئیستا به که لک نایه، ئیکسپایه ر بووه..

- شه وها؟! ئیستا حالی بووم که له ده ست نیشان کردنی تۆ داهه له یه کی گه وره م کردوه.

+ ناکا ناقایل بی؟! -

- زۆریش به لام تازه داوم به دواته وه بووه و منالم لیته هیه، ناچارم

شانی بدهمه بهروله گهلت بگوزهرينم.

ئيتير دهبوومه بت و لهورته وجولته دهكه وتم، ههريو پياويش نهوهنده جوان نييه هه مووروزئي دهم بنيتته دهمي ژنو چينه ليدانيكي خوش لييدا.. سهيرو كه ژال لهوهدا بوو ته گهر تووره بوايه وه كو كا دهيبزپرانده دهنكي ده گه ييه نهوسهري كولان، منيش له شهرمي رووان بهرد بيزوايه من نه ده بزوتم.. نزيكه ي شهش سال به تاقى ته نيا ربي مالى باوكم كوتاه له ويش كاتي دايكم ده پيرسي: (كورم نهوه چونه هه چي جاري دييه ئيره كه ژالت له گه ل نييه؟! باشت نه بووه؟!). درؤم بؤي ده كردو به سه روزمانتيكي شلوقه وه: (بليم چي دايه، من له وه ته ي كه ژالم هيناوه بهرده وام نه خوشه . دكتور پيي وتوه نابي زور بگه پي و زوريش خوي ماندوكات) دايكم گالته ي به قسه كام دههات، كه جهسته ي له ديواره كه ده كرده وه و به لاي چه پدا فريي ده دا ، به سه ربا دان و دهنكيكي نزمه وه تا هتيكي هه لده كي شاو ده يوت: (وايه .. ده بي نه خوشبي و نه خوش نابي بگه پي و خوي ماندوكا).

***

-۹-

تالی و کویره وهری شه و
 ژیانه نه گریسه ی رۆژنه بوو
 به دهست نه په و هات و هاوارو
 قسه په قسه کانی که ژال
 نه یچیژم... بیرم ده کرده وه:
 (چما من شه وهنده بی
 دهسه لات و هیچ و پووچم شه و
 ژنه بهم جوژه سه رکۆنه م ده کا؟!
 په خشان راستیکرد ده یوت
 له خوړا نه و تراوه فیرکه ران
 فیرمه که شه گهر فیریانت کرد
 له بیریان مه که، تو له شه وه له وه
 واتهیئاوه، تازه که ژال به
 لیـدان و دارکاری و
 چاوسور کردنه وه چاک نابی،

زۆرت دهست به سه رکلکی داهینا و زۆرت ناز هه لگرت ناهه قی نیه، منیشبم چارم سوور ده بی و لهوی خراپتر ده کهم.. قسه کانی په خشان راسته، گهر له یه کهم رۆژه وه سنوریکم بۆی داده نا و درفتم نه ددها ئه وه نده زماندریژیکا یاهه نا پینج شه ش جار بۆ ترساندن هه پرشه ی ده رکردنم لیبی بگردایه ئیستا بوو بووه ماستی مه یوو، که سیکی دیکه ی لیّ ده رده چوو. خوایه گیان ئه مه چ ژیانیکه منی تیدام؟! بۆ ده بی تروسکاییه کم له خه نی و خۆشی به دیکرد یه کسه ر تاریکی گه مارۆمدا و له نا و گیتاوه کهیدا لوولدا؟! .. زۆر شوکر به به شت).

تازادی کوپه تاقانه م ته مه نی گه ییه شه ش سالی و ناردمه بهر خویندن .. توورپه یی و جنیودانی من و که ژال له ولاره بوهستی دریژه ی هه یه .. به جوژی ده مان لیک سپی بوو بۆوه هه ستم ده کرد له پاله وه یه کی هه یه داری تیّ ده ژهنی و په مپی ده دا، ئه و که سه ش کییه؟! نه مده زانی و ناشکرا له چت و خۆپایی گولله به تاریکیه وه بنیم.. زۆرم سه رزه نشت کرد: (که ژال گیان دوای شه ش سال شوکر تۆ دایک و من باوک و منالیکی ژیکه له ی ریک و پیکمان هه یه له هیچمان کهم نیه، هه ز ده کهم لاپه ره یه کی تازه هه لده یه وه، له گه لیه ک باش بین، ریژی یه ک بگرین و بۆ تاهه تابه توورپه یی و رق و قینه و قسه ی ناشیرین له خۆمان بته کینین و بزه و خه نده بکه یه سه رمه شقی هه لسه که وت و ره فتاری ژیا مان). وه لیّ ده ستم له بنی که نووی خالیه وه ده رده چوو ، ده توت گوژی بۆ ده ژمییم، ته قه ی سه ری ده هات، به دهم خۆ بادانه وه لچیکه هه لدینا: (تۆئه و ته رحه پیاوه نی ئامۆژگاری من بکه ی.. چی بلییم چی هه ره وه یه و ته واو، تاده شم نه هیلم رۆژی له رۆژان قسه ی تۆ به سه ر قسه ی منا سه رکه وئ).

ده وه ره ئه وکه ره له و قوره ده رکه .. ئه وئ رۆژی توورپه ییه کهم تاسه ر ئیسقان رۆیی، زۆر لیبی ده هری بووم، له شم که وته له رزین، هه ر راست

بوومه وه تاگرتم شقازيله يه كي قايم خهواندئو بنا گوئيم ته زاندد. ئه وه به رازه ئيستاش نه مدي دلۆپه فرميسكيكي له چاوا ببارئ، چووه ژووره كه ي ديو به ته له فونيكی سه رپيبي رايپچی زيندانی كردم. ده لئیی نوشته ی لئكراوه، به ممه ئه وه نده ي ديكه له پيش چاوم رهش بوو وامده زانی ئه وه ورجيکيه و هاتوته گيانم. شهرم به جاري ده مکوتی کردبووم، حه زم نه ده کرد دهر و دراوسی به كه ين و به ينمان بزائن و پيمان خوشين، كه چي بي شول، له گه لي دهر نه ده هات. دواي دهر چوون و گه رانه وه م به ته وسه وه پيم وت: (نافرته به م چه شنه ژيان ناچيته سه ر. به رژه وه ندوايه و باشترين چاره ئه وه يه ده ست له يه ك بکه ينه وه، من له مالي خوم توش له مالي خوت، چونکه يه كيكي وه کو من که سات به ساتی شه وو رۆژ به سه ر ده به م زيک ده لئیی له ناو جهرگه ي دۆزه خدام).

که مي لووتی خوارندو بي باکانه تپه له چوو: چما من ساويلکه م به دوو قسه ي تاس و لووس و فابريقه ي تو ده سخه رۆ و ترس دامبگري بيمه به ر ده ست و پييان و له به رييت بيارپمه وه ده ي توخوا بيکه راهي خواي ده ستم دامينت ئه وه ي من کردم تو نه يکه ي. نا، خه يالته خاوه. . پياوي به پياو نه چي تيراوه له و ژنه دا که يفي پيبي و نه يه وي لي جيايته وه. قهت له به يانی زووتريش نييه هه ريه کمان به ريي خودا دهرۆين.

- هيج گله يت لي ناکه م، يه كي هه ستي سوژو به زه بي به رامبه ر به خيژان و مالو منالي نه جوولي ده بي چي لي دهرچي، يه ك له وانه تو ي ده لئیی نه بات ديوه نه بۆزان.

له قاو قيژه ي کت و پرپيدا زاره تره ک بووم که پر به گه رووي شپراندي: (ئه فه ني دياره ئيمه گاو گو لکين. ها. چيدي قسه ت له گه ل ناکه م، به يانی خوت ده بينيه وه).

چاوي لي زه ق کردمه وه. به هه له داوان چووه ژووره که ي ترو

چوارمه شقی له سهر سېسه مه که د انیشت، به غه زه به وه دهستی گه یانده ته له فونه که و کوهته قسه کردن له گه ل پاریزه ریکی هه له وړی چه نه بازی خزمیان، پاریزه وړی بوو شهیتان له بهری هه لده هات، بو پار ه رشی ده کرده سپی و به پیچه وانه وه.

بو به یانی دواى مشت و مړیکی زوری دادگا، بریار درازاد بدریته که ژال.. کاتی چاوم دایه که ژال و پیم وت: (ئه ی بو نه فه قه ی؟!) سیمای ده م و چاوی سوور هه لگه پراو پار هیه کی وای داوا کرد که خو م بکوژم، پیم هه لته ستی.. چون سوته کی دواى ناگر له بهریه ک هه لده وه شیتته وه، ئاوام لی هات، لیوم کرؤشت، ددائم ده چیره وه بردن و به ناچار ی بز هیه کی تالم به سهر داباراند: (که ژال گیان جوان نیه دواى ش هس سال ته مه ن به دهستی خو مان ناگر له خه رمانه ی مائی خو مان به رده یین .. فه رموو چ جوابی خه لکی بده یینه وه.. من په شیمانم، داواى لیبور دنم هه یه تکایه با ژیان یکی نوی ده ست پی بکه یینه وه). دلای نه رمبوو، لچی لی هه لی نام و به رقه وه: (قه یناکه وانه مجاره ش دل م سارد بو وه رازی م، به لام له مه ولا بز انم چ پیاویکت لی در ده چی). مانگیک و دوو هه فته قره مان نه ما، دوو باره به زمه که دهستی پی کرده وه.. هه فته یه ک قسه مان ده کردو به مانگ قسه مان ده بریه وه.. زورم کردو کوشا بز انم چ جنو که یی دهستی لی وه شان دوه، بی سوود بوو.. به یانیه کیان له خه و هه لسا بی ته وه ی پیم وت بی بهری چاوت برویه و له گول کالترم پی ووت بی ده توت وړینه ده کات، زمانى تیژی لی کرده مه خه نجه رو کردیه فه رته نه یه ک ته وسه ری نه بیته وه: (ته واو، ئیدی من ته حه مولم نه ما، ته وه نده مایه له پیستی خو م ده رچم و ته واو .. تو هیچ و پیچی، ره زات گرانه شایانی ته وه نی یه ک ده قه چییه به دیارته وه دانیشم .. هه موو خه تای قه حبه یی خو م بوو زورم به ده مه وه کردن و زورم بوکیشان وه ده ک خواتان به قوربانمکا نان نه بوو بیخون، به پاره و پولی من

مائی بابت راست کرده وه، نه گینا ده میبوو له برسا مردبوون).
سهرتا وام نیشاندا خافلاوم، ناگام لئی نیه.. له خه می دابرا نی ژازاد
خۆم ده خیلی کردو به پارانه وه: (کچی که ژال به سه بیبره وه. توخوا بابه س
بی و له وهنده کو تایی بی.. نه وهش بوو به که لله ره قی؟!).

ههر نه هینا و نه بیرد، به خو بادانه وه: (من بویه خۆم شیت کردوه تا وه کو
ته لاقمه دهی. . ده بی ته لاقمه دهی، به خو شی نا به شهق).

ئای نه و ژنه چ ده لئی؟! شیت به شیتاتی خوئی نه و قسانه ناکات..
هینده توورپه و بیتره بیانه په نجه کانم گوشین وه که به وهی گوژی یاشتیکی زور
رهق بشکینم و کوئی دل می پی داریژم.. به حیره وه ددانه کانم لئی
قرساند: (نافرته چاک بزانه ههردوو چاویشت ده بی و پرچی سه ریشته
سپیکه ی ته لاقته ناده م).

بی ده نگیه کی تال بالی به سه ر ژووره که دا کیشا، که درم به و
بیده نگیه دا: (تاماده م نه گهر سه ت ههزار دینارم ده ده هیتی، ده ست
لیبکه مه وه و ته لاقته ده م، دهنه هه ره شه و گوره شه و کوشتن و زیندان
نامترسینی و قهت نایه مه ژیر باره وه.. و ابزانم تیگه یشتی چیم وت؟!).

که ژال بی چرپه و خاموش سه ری نایه کو شکی ته نیایی و نه جولای، که
شانیکی بی بایه خی هه لته کاند، به زه لیلیه وه: (باشه من رازیم سه ت ههزار
دینارته بده می به لام ده بی دوورو نزیک توخنی ژازاد نه که وی و له و ماله
یه که شتیش نه به یه ده ری).

خوین له جه سه ته مدا وشک بوو.. ده مم بوویه ته له ی ته قیو، ره نگم زه رد
هه لگه را: (باوایی). سه ت هه زارم لئی وه رگرت و به فه رمی ته لاقمه ده و جا
به خو و کراس و پانتو لیکه وه وه کو ده روزه کهر چوومه وه وه بهر قاپی مائی
بام.. نه و شه وه تابه یانی خه وم نه چووه چاو.. سه ره گیتزه م گرت، دنیا
به ده ورم ده سوپا وه، جگه ره م به جگه ره داده گیرساند، بی نه ندازه ژازاد م

خۆش دەویست، هیندەى خەمم لەو دەخوارد نیو هیندەتەلاقدانى كەژال
ئازارى نەدەدام... وازم لە دەوام هینا، بیروكەى هەندەرانم لەمیشكاچهقى
بەیه كجاری ئەم مەملەكەتە جى بیلیم.. ریو رەسمى هەندەرانم بەو پارەیه
لەگەل قاچاغچیهك پراڤدەوه.

چیشته نگاویكى درەنگ كە دەبوو ئەو رۆژە بەرى بکەوتینایە، بەپەلە
خۆم گەیانده لای بەریو بەرى ئەو قوتابخانەى ئازادى لیبوو، زەردە
خەنەیهكى ماندوم بەسەرا گەپراو نەكەوتەسەر لیوم: (مامۆستای بەرپیز
من باوكى ئازادم.. دایكى نەخۆشەو هاتووم بەدوایدا بیبەمەوه).

ئازادیان هینا، لەجیوه هەلمگرت.. ماچیکى باوكانەم لەروومەتى
کردو بردم، هەر ئەو رۆژە ریتی هات و نەهاتم گرتەبەر.. دواى بیست و
شەش رۆژ گەیشتمە بەریتانیا.. پاش مانگیك و سى رۆژ ئیقامەم
وەرگرت.. چەند جارى فاكسم بۆ مائەوه کردو پارەم بۆ حەوالە کردن..
پەخشان لەیهك لەو فاكسانەى بۆى ناردم نوسیوی: (براكەم ئارام گیان،
كەژال وەكو لیى دەگێرنەوه دواى بردنى ئازاد شیّت و هاربووه، رۆژ
نییه یەخەمان نەگړى و گێچەلمان پى نەكات، دیتە سەرمان هەرپەشەى
كوشتن و گرتنمان دەكاو ئەم بەیانیه باوكمى بەگرتدا.. هەزارویەك
گوو دەخوا تەنیا تۆ مائەكەى بۆ بگەرینیهوه هیچی لیّت ناوی و
زۆریش پەشیمانە.. مائەوه مان سلاو وریزیان هەیهو دایکم شەوو رۆژ
بۆت دەگریی دەلی ئەو كورەم قەت نەبەختى لەژن بوو، نەبەخۆشى
ژیا).

مانگیك و شانزە رۆژ بەسەر ئەو فاكسه رابورد، فاكسیكى دیکەى
ناردەوه: (براگیان كەژال لەهەموو ئەو ماوانە نەخۆش دەكەوى، سى
رۆژ بەر لە ئەمەروۆ بەهوى پیسی دەردەكەى گیانى لەدەست دا) بەم
هەوالە بوومەپەیکەریكى بیگیان، هەناسەیهكى پر کینەم هەلکیشاو دامە

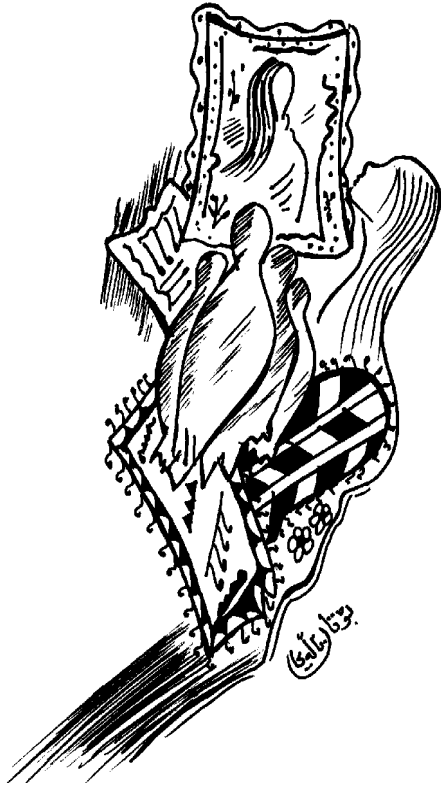
پرمه ی گریان، ده توت بوومه ته چۆله گه یه کی ته ربوی نیو ئاو، هه لده له رزیم.. هیئنده گریام تا چاره کانم خوینیان تیزا: (ساخ که ژاله کهم، ته مه نای مردنم نه ده کردی.. چیت له خۆت کرد و منت به چ ده ردی برد؟!).

ئو شه وه وه ک منال له بار چوون ناخۆش و قورس بوو، تابه یانی له ناو جینگه که ما گینگلم ده داو ده تلامه وه.

دوای ئه وه ی گه پامه وه، به ری هه ر شوینیی سهر دانی گۆره کهیم کرد .. ده می دوان به دیار کیله که ی هه لئروشکانم . هیشتا بیره وه ریه تال و تفت و خۆشه کان خۆیان داویشته نامیزی هه ست وختوکه ی رۆحیان ده دام .. کاتی یادگاره خۆشه کانی که ژالم بیر ده که وته وه به ده م ئه و یادگاریانه پیده که نیم به تاییه ت ئه و ئان و ساتانه ی به سۆزو ئه شقه وه منی ده گرته باوه ش و په نجه نه رمه کانی دینایه سه ر قۆم.. تاوی دوانیش له مه رگه سات و کوله مه رگی و ناخۆشیه کانی ئه و ته مه نه دوردریژده دا، ده نگیک له قولایی گۆشه تاریکه کانی میشکم ده زرنگانه وه، فرمیسک هۆن هۆن له چاوانم داده باری و ده گریام.

***

-۱۰-

به مات و مه لوولی و
 شیواویه وه پیمنایه
 سه یاره که و که و قه ری و
 چون یه کی مه ست و
 سه رخوشبئی و ناگای
 له حه شته بای خوا نه بی،
 هیشتا فرمیسک له چاواندا
 فواره ی به ستبوو بهری
 بینایم لیل و تهم و مژاوی و
 له بهر دهم شه و رویشتنه ی
 پیم هه لیتنا، خوشم
 نه مده زانی بو کوئی دهرۆم
 و بو به و خیراییه؟! تا
 له گرمه گرم و تاق و تریق و
 بومه له رزه یه ک ناسا

نه مزانی نه خه لک خۆی پیا کیشام یا من له خه لکیم داوه.. کاتی له تاو ئیش و ژانی به ده نم به تاگا هاتم، خۆم له سهه یهک له قاوشه کانی نه خۆشخانهی کۆماری دییه وه، له سهه چه رپایه کیان دریتژکردبووم.. ئه وه چیه؟! بو لیره م؟! کی منی گه یاندۆته ئیره?!.

دوو ههفته یان خه واندم، نه ختی به ره و باشی چووم، دهره تی دهرکردنیان دامی بگه ریمه وه .. ئه وه ی منی ناسیبی هاته سهردانیم .. چیشته نگاوێکی درهنگ، به فرین به خۆوه دهسکه گوێیکه وه به ژوو رکهوت و به بینینی من فرمیسیکی له چاوا هاته خوار... منیش به دیتنی ئه و وامده زانی ئه وه گوێیکی گه شه و به ده م سره وه ده له ریته وه .. زامی کۆم قه تماغه ی به ست و برینم هاته سوئی و بیره وه ری شه ش سالی ته مه نم که وته وه یاد.. ناهیککی قوولم هه لکیشا و له بهر خۆمه وه پریمیم: (ئای قه در چۆن من و ئه و نازداره ت نه گه یانده یهک تا وه کو ئه وشووی به نه هرۆ کرد و منیش له و به یینه تووشی ئه و دهر دو ئافاته زۆره هاتم و سه ره نجامیش په راگه نده ی ولاتی غه ربیی کردم).

به فرین له ده موچوێکی گۆشتن و ناوقه دباریک بوو، به روویه کی گه ش و کراوه: (تارام گیان خوا ئاگاداره دوینی به وه هه والهی توۆم زانیوه.. کاتی خه بهریان دامی ئیواره بوو، کات به به ریه وه نه ما بوو وه ئه گینا ده هاتم.. ئه مشه و تابه یانی له بیر ما بووی، بو ده قه چیه لیم جیا نه ده بویه وه، به راستی به م وه زعه ت نیگه رانم).

به راشکاویه وه: (ئه زیه ت کیشا به فرین خان، داوای لیبوردن ده که م.. ئیی توخوا چۆنی؟! ئه حوالت؟! با وه رپم پیبکه توۆش هه میشه له یادمی.. ئیی کاکه نه هرۆی هاوسه رت چۆنه؟! ئه حوالتی له چیه?!)

چاوێکی مه ست و خه والۆی دامی: (ئه وسندان کوشتییه به هه موو شت ده چوو، به س به شه ر نه بوو).

زۆر بەشپنەیی: (دەنە پوورم فەهاو لای دایکم مەدحی ئەو، مەدحی
نەهرۆ بوو.. ناکا لەگەڵت خراپیی؟!)

ناهیکی قوولێ پر بەسیه کانی هەلکیشا: (هەر ئەو مەدحە بوو قورێ
کرد بەسەرما، دەنە فەرموو من بەتەمای کێ بووم و دامیە کێ؟!).
نەمتوانی بیرو هۆشم لەو خالەدا کۆبکەمەو: (دەی سونەتی ژیان وایە
لەناو خیزان و پیرای خۆشیه کان، ناخۆشیش روودەداو دەمەقالیش دروست
دەبێ و هەندێ جار کار دەگاتە ئەوێ ئافرەت دەربکری و رەوانە ی مائی
بابیسی بکریتەو).

بزیه کی دەستکردی نایە سەر لێو: (هیشتا ماویەتی کاولیکات
.. نەهرۆ نەزۆک دەرچوو، دوا ی هاتوچۆی هەدوو کمان بۆ لای ئەم دکتۆرو
ئەو دکتۆر دەرکەوت ئەو نەزۆکەو منیش بێ خەوشم.. پیاوی من بەناو
خۆی بەرۆشنبیرو زاناو تیگەیشتوو دەزانی ئەو جا لێم کەوتبوو تەقەو
هەنجەتی پڕو پووجی پێ دەگرتم دەیوت ئەسلەن من باوهرم بەدکتۆر نیە..
درو دەکەن، ئەوانە نیش و کاریان تەنھا بۆ پارەوەرگرتنەو هیچی تر،
دایکە هارو هاجە کەشی لەو لاه بوەستی، رۆژ نەبوونام لێ تال نەکاو
تەشقلەم پێ نەفرۆشی، دەیوت تۆ بەئاخیریسی بێ بەکوری منەو
نانوسی و نابیە ژنی.. کوری من کور بێ چۆن داری خزمەت دەکا بەری
نەبێ، زۆر جار قروکیم لێ دەکرد، کەوا یەری میشکیشم شوورتی بکردایە
پێی هەلەدەشاخام و بە تورییەو بەسەرم دەنەپاند: هە ی بێ دین، کەمی
سەر هەلپەرەو خوابیینه.. بەبیلا سووجی من نیە، من چیبکەم کورە کەت
نەزۆکی نەزۆک.. خەسووم دەستی توند بەسینگیا دەکیشاو دەسلەمیەو:
و لاه بەس ئەو تۆمەتەمان کەم بوو.. مادام وات لیکرد مەحاله و قەت نابێ
کوری من وەجاغ کویر دەرچی، من ژنیم و دەروزی چینم بۆی کردبێ هەر
دەبێ ژنیکی دی بۆ بیئیم، بۆشی دینم.. جا کاکە ئارام سەرت نەیه شینم

دوای شهش سالی پر مشه قه و دهرده سه ری، دوا جار نه هرۆ ژنی به سه ردا هی نام، من به وهش رازی بووم که چی دایکه تیترواسکه که ی به وه نه وه ستا هی نده ی گالدا نه هرۆ به هه موو نه قلیکیه وه هاته لام و پی و تم تو و هک کونده به بو ژنیکی به یدوومی، چۆن کونده به بو له سه ر داری هه ر مالی بنیشی نه و ماله کاول ده کاو خیرو بهر که تی نه و ماله هه لده گری، تو ش تا لی ره بی که شکمان فه ریکه و تی هه ل نای، ده بی تی ره چۆلکه ی .. ری ک سی ته لاقه ی له مستمنا، ده ک گوو به ریشی باب و نه ژدادی).

چاوی پر مانام دای: (جی داخه دهرده سه ری منیش شتی له به ر دهرده سه ری هه کانی تو وه یه، دیاره قسمه ته که ده بو و ابی.. به فرین گیان تو پیش نه وه ی می رد که ی، من شهش سالی ره به ق بو ت سوتا بووم، زۆرم هه ولدا رازی دلتم له به رده م بکه مه وه، شه رم گه وره ترین کۆسپ بوو که نه توانم هیچ بکه م، کاتی هه والی تو یان پی دام شووت کرد وه، له خه فه تا سی شه وو سی رۆژ نام نه چوه سه رزار).

به فرین قولپی گریانی له ده م دهر په ری و که وته فرمی سک رشتن: (ده باوه رم پی بکه دایکم به زۆر منی دایه نه هرۆ، منیش هه مان هه ستم به رام به رت هه بوو، زۆرم خو ش ده ویستی، ئی خو وه کو کچی شه رم مه د کرد نه و رازه بدر کیتم و چاوه ری ی تو بووم پی م بلینی خو شتم ده وی تامنیش له ناخه وه خو شه ویستی خو مت بو دهر په رم، ئیدی چاره نووس وای کرد هه ری هه که مان به لایه کدا برۆین).

به که یف سا زیه وه زمانم گه راند: (به فرین گیان دل مان یه که، من وه ختی خو ی سویندی کم خوارد بووم که تو بو شم نه بی، دوای شوو کرد نیشت بیته خا ون بری منال، هه می شه به یادی جاری جار ان خو شتم بوئ.. ئی که ژالم هی نا سوکنا بیه ک بوو بو دل و رۆح چونکه نه ختی شی وه ی ده هاته سه ر شی وه ی تو.. به هه ر حال ته گه ر نه مجاره بی مه پیش، ئایا پوورم رازی ده بی؟!)

.)

به فرین له خوشیا ده می به شبووه: (دایکم له سه رینی نه هرۆوه خۆی به چاوه ژیر ده زانی.. گهر یه که مجار برپاری منی له ده دست بی، بوئه مجاره من نازادم بوهر برپاری بیده، لیروه پیت ده لیم من به هموو شتیکی تو رازیم).

دایکم هاته ژوروه، چاو یکم له به فرین داگرت: (دهی ئه مشه وههر ده رفته ره خسا ته له فونت بو ده کهم، ئه ری ته له فونتان هه یه).

+ بیگومان.

ژماره ته له فونی خۆی دامی.. ته کانی دایه به رخۆو راست بووه: (تارام گیان ئیشه لالا چاک ده بیه وه، منیش ده بی بجمه وه، ده رگای مالیم له سه ر پشت به جی هیشته وه.. دهی به دو عا).

گیانم کهوته هه له که سه ما: (وه کیلی سه لامبه وه ئاگات له خۆتی).

+ خوا حافیز.

- خوات له گهل

***

بانگی شیوانیدا، به ته له فون په یوه ندیم پیوه کرد: (ئه لۆ).

+ تارام گیان چۆنی؟! چاکی؟! فه رموو.

- سوپاست ده کهم ساحیب فه رمو بی.. به فرینه کهم؟!

+ گیان

- من ههر دوو هه فته م لیرو ماوه ده بی بگه ری مه وه به رپیتانیا، پیم خۆشه له وه به یینه بیمه خوازیبیت وههر له وه به یینه بتگوازمه وه، جا نازانم ئه وه هموو ئیشه به جارێ رایی ده بی، ریک ده که وی یان نا؟!

+ من ئیواره هه موو شتم له گهل دایکم براندوته وه، باسی تو م لای کرد

دیاره نکۆلی نیه بۆیه که ی دێیه پێش، خزمهتتان ده کهین.

- زۆر چاکه، ته گهر به یانی نیین، بی شک دووسبه ی له سلیمانین، باشه دله کهم.

+ به ساقه ی دلتیم.

- ههزم ده کرد زیاتر قسه م له گهلت بکردایه به لام وا په خشان

ئیشاره تم ده داتئ میوانیکی زۆرمان هاتوه، بۆیه ده بی بمبوری.

+ نا.. بووراوی، خوا دهست به بالته وه بگری وی وه بیی.

- به خیرچی.

***

به یانی رۆژی پاشتر چوو مه خوازیتنی و له ماوه یه کی زۆر کورت گواستمه وه.. شه ری کاولکاری ناوخۆ بوو بووه به به سه ده م هاتوچۆ کردندا، بۆیه سالی جاری دوو جار ده هاتمه وه.. ته وه نده ی ده شگه رامه وه دایکم و په خشان ی خوشکم زۆر ده هاتنه بن کلێشه مه وه: (تارامه ده بزانه قهت شتی په یا ناکه ی؟!).

- ئی ره هه متتان لیبئ، تاخر منال په یا کردن چ په یوه ندی به مرۆقه وه یه ته گهر خوانه یدا؟!.

په خشان به تالوو که وه: (ئیمه ترسمان له تۆ نییه به قه د ته وه ی له به فرین ده ترسین، چونکه به گویره ی ته و ته لاقدانه ره نگه نه زۆکبئ گهر واشبئ پیویسته مشووری له ژیانته بخۆی).

شه ویکیان به شینه یی رووم کرده به فرین: (گیانه کهم، من ههزم له منال نیه، هیچ ناکرئ وه کو دروشمی عه زابی خه لکی له عه زابی قه بری خراپتره، پیم خۆشه ته وه هه نجه ته به رین گهر منالیکمان هه بی و بزائم سه رو زیاده).

به فرین خۆی له گووره نه برد: (جاقه ی چیه که.. من له تۆ زیاتر هه ز

دەكەم).

ئەوئەندەي نەخاياند بەسەرا بەفرين زگى پەيا كردد.. منالئىكمان بوو
ناومان نا (هئىما) وەكو هئىمايەك بۆ خۆشەويستى ھەريەكەمان كەمن
شەش سالى رەبەق بى ئاگا ئەوم خۆش دەويست و ئەويش بى ئاگا خۆشى
دەويستم... دواجار ئەنورى ھاوپىم ئاگەدار كرددەو كەدواي وەرگرتنى
ئىقامەي بەفرين و هئىما لەگەرئەو ئەوانيش دئىم و بەيەكەو لەتوركيا
گەشتەكە دەكەين.

ئەفسوس ئەنور لەچاوەرۋانى پىر شەكەت و ماندوئىتى دەوئەستى،
كاتى بەپەست و نىگەرانى و كزۆلئەو دەمىنى ئەو ھىدى ھىدى جانتا
بەدەست و ھەنگاوى سست و لەسەرخۆ دەنئىم و ئازاي بەدەم لەبى تاقەتيدا
خاو بۆتەو و شالۆي ئاومئىدئەكى تال بىرستى لەبەر بىوم.. گەيشتمە
لاي، چ جاي چاك و چۆنى، بەرەو جەنجالى ھەشاماتەكە شۆرپوئەو..
ژاوە ژاوە گشت كون و كەلەبەرىكى ئەو ناوئە تەنئە، بەھىواشى
سەركەوتىنە ناو ئەو فرۆكەي پئىش وەختە بلىتمان بۆي بىبوو، بەتەنىشت
يەكەو دانىشتىن.

ئەنور بەرپاراپئەو دەستى خستە سەرشانم و تىلەي بەلادا سوورپاندم..
چاوەمۆلەق وەستاوئەكانى رەق ھەلاتن : (من بى پەروا تارمايى
ترس و سەرسورمان بەدواكەوتنت لەچاوانتدەبەدى دەكەم.. ختورەم بۆ
ھەزارو يەك شت دەچى و نازانم لە كوئ سەچاوەيان پى بگرم.. دەي بلى
بزانم قەول نەبوو لەگەل خۆتدا بەفرين و هئىما بئىنى، بۆچى نەتھئىناون؟!
ھىچ بوو؟!).

كەقۆلى راستەي گوشىم، بەگالتە ئامئەو دەرىژەي بەپاشاوەي
قسەكانيدا: (دەترسم بەفرين مردبى.. نا.. ھەبى و نەبى شوويەكى ترى
كردۆتەو).

چاوه کائم هه لگلوڤت، سهرم به لادا راوه شاندا، به ده نگیکی له زرۆکه وه
 لیڤدا لیڤدا وه که یه کئی زاره تره که بووبی، به ده نگیکی کرخنی پچر پچره وه:
 (نهوهر گیان نهوهی چاوه پروانم نه ده کرد، روویدا.. له بهینی خۆمان
 ده رنه چی، قه رار بوو نه و جار به فرین و هیما له گه ل خۆمدا بیتم و
 به یه کجاری له بهریتانیا له نگه ر بگرین).

نه ختی پشووم سوار بوو.. هه ناسیه کی تازهم دایه بهر خۆو
 تیپه لچوممه وه: (که چی به داخه وه په سر پیژی سهردانی دوا خالی گومرکی
 ئیبراهیم خه لیلیم کرد، مامه له ی چوونه وه م جی به جی کردو ری و ری به ره و
 مال هاتمه وه.. له دووری شهش ههوت کیلومه تر پیش نهوهی بگه مه
 ههولیر، ئافره تیکی به ژن دریژ به تاقی ته نی و دوور له ئاوه دانی له ته نیشته
 جاده سه ره کیه که وه ستابوو، دهستی لی هه لپیم.. سه یاره که م بۆی
 راگرت، ئافره ته که عه بایه کی رهنگ رهشی هه ریری کالی له خۆ پیچابوو،
 به نازو مه کرده دهستی گه یانده قاپیه که ی پشته وه سوار بوو.. عه باکه ی
 سه ری دا که ند، مه کسیه کی گول هه ناری سووری له به را بوو، نه و فۆته
 سپیه ی له قژه زه ردباوه که ی لوولدا بوو، کردیه وه، قژه ئالتونه که ی وه که
 کلانه ی ئاوریشم له سه ر ته ختی ئالی ناوچه وانی ته خت و جوان وه کو
 گول کلانه ی کردبوو، به بزه یه کی سازگار وه: (نه زیه ت نه بی تا بازاری شار
 ده چم).

-باشه به خیری.

ئافره ته که تابلینی جوان و شوخ و شهنگ ولهش پر، لووتیکی قنج و
 باریک، ده م و لیویکی ته نک، دوو چاوی گه شی چه شنی دوو مۆروی
 نه لماسی هه بوو، به ده م ریوه له ئاوینه که وه تاونا تاوی تیله یه کم ده دای،
 نه ویش بزه ی لیوه سووره که ی بۆ ده ناردم. کتو پر به ده نگه هه ست
 بزوینه که ی: (تا زه هه مت نه بی گه ر قیچی له سه رم بوهستی له بیرم چوو

کلیلی ماله‌وهم پییه و پیاوه که له‌م بنک‌یه پۆلیسه، به‌ئه‌زیه‌تی نه‌زانی هه‌ر ئیستا به‌خیرایی کلیله‌که‌ی ده‌ده‌مه‌ ده‌ست و دیمه‌وه، ده‌ترسم نه‌وه‌ک ئه‌و پیشی من بچته‌وه مال، هه‌ر ئیسته‌ دیمه‌وه، ئه‌وه‌نده‌ گیرنا‌م و ناوه‌ستم.. زۆر مه‌منووم). نیگایه‌کی چاوه‌گه‌شه‌که‌یدا، سه‌ری ره‌زامه‌ندیم بۆی له‌قاند: (جاقه‌یدی چیه‌که‌ فه‌رموو، من چاوه‌ریت ده‌که‌م به‌لام توخوا زۆر دوامه‌که‌وه). به‌هیواشی دابه‌زی و به‌ره‌و بنکه‌که‌ رۆیی.. منیش له‌جیوه‌ کاسیتیکی مه‌رزیم لیدا، بروسه‌ی ئه‌ندیشه‌یه‌کی به‌رفه‌ سه‌رنجی راکیشام، وه‌کو کاره‌با به‌میشکما گوزه‌ر بکا: (ئای له‌و کارمازه‌ ناسک و نازدارو ئاغره‌، پیاوژنی وای هه‌بی مانای پیربوون نازانی چیه‌، ته‌مه‌شا ته‌مه‌شا ئارام ئه‌و قسه‌ قۆرانه‌ چیه‌ ده‌یکه‌ی! ئی خۆ تو به‌به‌فرین شادو به‌خته‌وه‌ری). که‌لکه‌له‌ی بیرکردنه‌وه‌م له‌ده‌نگی ته‌قه‌ی جامی ته‌نیشتم پچرا، سه‌رم هه‌لبری، پۆلیسیکی مرچ و مۆن، ئیشاره‌ی دامی: (زه‌لام، هیی وهره‌ خوارئ). پۆلیسه‌که‌ که‌ته‌یه‌کی ته‌نگ ته‌ستور، سمیلکی فشو و له‌چو لیویکی شو‌رو ددانه‌کانی سه‌ده‌ف بوون. به‌هیواشی جامه‌که‌م داداوه‌: (ه‌ابرا، فه‌رموو). به‌ناپه‌ه‌تیه‌وه‌: (برای چی و ته‌ره‌ماشی چی.. پیشکه‌وه‌ ئیشمان پیته‌).

شله‌ژام.. ترسو گومان به‌رزه‌فتی کردم و خورپه‌یه‌کی دلپروین ناخی هه‌ژاندم.. له‌ده‌روونه‌وه‌ به‌خۆم وت: (یاچه‌فیز.. ده‌بی چی بووبی؟! چیان لیم بوئ، دیاره‌ شتی قه‌وماوه‌ ده‌نه‌ ئه‌و ورگ زله‌ ئاوا بی ته‌ده‌بانه‌ له‌گه‌لم نه‌ده‌وا). له‌ژووری لیکۆلینه‌وه‌ وه‌ک ته‌ماشای ده‌که‌م.. ئه‌وه‌ ئه‌و ئافره‌ته‌ی هه‌لمگرتبوو قیت و قۆزو خانم له‌سه‌ر کورسیه‌ک دانیشته‌وه‌ و چاوه‌گه‌شه‌کانی به‌ملاو به‌ولای ژووره‌که‌ ده‌گیژی، به‌حه‌په‌ساویه‌وه‌ پرسیم: (قوربان خیره‌ به‌دواتان نار دووم؟!).

ئه‌فسه‌ره‌که‌ مه‌ردمیکی له‌رو لاوازی نه‌ختی کۆم، چاو ئاولاویه‌کی

رومەت قوپاوی چەناگە درێژ بوو، سەرەتا نینگایەکی وشک و برینگی پر لەرقو کینەیی دامی و پاشان نەراندی : (تەفەندی، ناوت چیه و چ کارەیی؟!).

بەزمانی تەر و پاراوەو: (خێرە ئەو پرسیارە دەکەیی؟!) بە دەستی هەرەشەو بەسەری گوراندەم: (کوا خێرماوە .. وەرە پێم بێی بزائەم چۆن ئەو تەعدایەت لەو ژنە کرد؟!). بێدەنگیەکی قورس بەسەر ژوزورە کەدا کێشا .. لەجێو تاسام، بەرکەو سەیرێکی ئافەرەتە کەم کردو سەری مەراق و داخ و خەفەتم لێی دادا، هەردووچاوم بڕیە زەوی و ئاخێکی توندەم لەهەناوەو دەرهەری: (ئاااااا گو بەخۆم و پیاوەتیم .. راستیان وتووە پیاوەتی سەربەخۆ سەری ساحیبی دەخوا). بەوردی و سەرسامیەو زەرەخەنەییەکی تیکەڵ بەزەلیلی گرتی، غەمگین و داماو، بەزمانیکی شل و شۆقەو: (گ.. گ.. گەورەم، مەن دواي سالتیک و شەش مانگ دووسی هەفتەییە لە بەریتانیا گەراومەتەو .. باوەر ناکەم لەژیانی خۆما چاوم بەچاوی ئەو ژنە کەوتی، نەدەیناسم، نەئەویش دەمناسی، لەسەرەری دەستی لێ راگرتەم، منیش وتم دەبا لەراهی خوای سواریکەم، ئەو بوو هەلمگرت کەچی لەدرۆییەکی شاخدارپێی وتم گوايە پیاوەکەیی لێرە دەوام دەکاو دەیهوی بەخێرای کیلیلی مالهەوی بداتی و منیش بیگەییەنە بازار).

ئافەرەتە کە تەقەلایدا بەر بەرەکانیمکا، سەرنجەکانی لەقسەکانی بەقینتر بوون، بەچاویکی حیزانە، خۆی سوورکردو: (هەیی بی دینی لەخوێنەترس .. خۆت لەگیلی مەدە .. سی مانگ پێش ئەمڕۆ تۆ نەبووی لەگەڵت سوار بووم مەبەییە ماڵ، کەچی کاتی بە خۆم زانی تا هیژت تیاوو پیت بە بەزینەو ناو لەجاده قەرە کە بەرەو چۆلەوانیە کەت بردم .. چەندی قیژاندەم کەس بە دەنگمەو نەهات، دواجار ئابروت تکاندم و ئەوجا

به ته نیا لهو چۆله وانیه به پره لات کردم هه خواره جمی کرد شهوم به سه ردا نه هات دهنه لهو چۆله وانیه ده بوومه پارویه کی چهوری درندان).

دلّه له رزه م پی کوهوت.. رهنگ و رووم وه کو په لکه پیاز سپی هه لگه را.. رهنگیکم هیناو برد: (قوربان درۆ ده کا ته گهر به دغه سال نه بی لئی بکوئنه وه بزنان کی ته و که تنه ی پی کردیه، ته و جا ده یه وئ له خت و خۆرایی خوی له سه ر من ساغکاته وه).

ته فسه ره که به لی زانی دهستی گه یانده قه له مه که ی به رده می و دهستی به زه نکه که وه نا.

پۆلیسه ورگ زله که به ژورور کهوت: (به لئی گه وردهم).

+ هه ریستا ته م دوانه ده به نه ته و نه خۆشخانه ی سه ره وه.

نیمه یان برده ته وئ و گه لی ته م ژورور و ته و ژورویان پی کردین، دوا شت به رپرسی نه خۆشخانه که لاویکی گه نج بوو دوور له ورگنی و قه له وی، دوو چاوو برۆو سمیلکی ره شی چری قه ترانی هه بوو، به دیکه ته وه سه ییری ته نجامی پشکنینه که ی کردو رووی تی کردم: (ناوت به خیر؟!).

به کزۆلیه وه: (نارام عومه ر).

+ ژنت هیناوه؟!

- به لئی.

+ بیگومان منالیشته نیه؟!

- نه خیر دوو منالی چاوگه شم هه یه (هیما) و (نازاد) یان ناوه.

+ نا، تو نابی منالت هه بی. . به پیی ته م راپۆرته تو نه زۆکی و مه حاله منالت لی بیی.

ده مم به سترا : (چی ی ی ی ی ی ی!).

له ناخه وه وروژام، له واده ی سه ره هه لپرین و چاونوقاندا خه میکی خه ست به ری دلی گرم، لچم شوپ بووه، هه ناسه م سواری به توره بییه کی قیزه ونه وه:

(نا. ئەو ئەنجامە راست نیه.. ، من منالەم هەیهو قەت مومکین نیه نەزۆکبم، ئەگەر وایە ئەو منالانەى من لە کوپۆه هاتوو؟! پیم نالیی منال لەخۆوه دروست دەبی؟!).

+ تۆ توشی هیچ کارەساتی نەبویتی؟!!

-جگە لە کارەساتیکى پیکدادانى ئۆتۆمبیل ئەویش شەش ساڵ پێش ئەمڕۆ روویدا، لەوە بترازی تەنانەت هەستم نەکردوو نەخۆشیشبم.

+ ئی دەهەر ئەو کارەساتیە دووچاری نەزۆکی کردوی.

پزیشکە که دواى ئەوئى مۆرى خۆى لەسەر راپۆرتەکەدا، دایەو دەست پۆلیسەکە: (فەرموو بەخیرچن).

هەستم کرد لاشەم سستەو توانای رۆیشتم نەماوە .. کاتى ئەفسەرەکە دێر بەدێری راپۆرتەکەى خویندەو، بەبەزیەکەو: (کاکە ئارام دەبی لەو بینەو بەردەمان ببووری، ئیستا ئازادی برۆی.. سەبارەت بەو ئافرەتەش ئیمە درێژە بەلیکۆلینەوئى خۆمان دەدەین).

بەخەفەتباریەکی تیکەل بەزەلیلی ئەویم جی هیشت، خەیاڵم بەرەو جیهانیکی نادیار هەلقری: (ئەو چیبوو تووشم هات؟! .. نا.. قەت باوەر ناکەم ئەو من بووم.. تۆ بلیی هیما کچم نەبی؟! ئەى کچی کییە خوانەکە تۆبلیی بیژیی و بەفرین ناپاکی دەرەهەق کردیم.. قەت ناچیتە ئەقلم، و اچاکە خۆم نیشانی دکتۆریکی پسیپۆر بەدم، یەکسەر بەرەو شەقامی پزیشکان شۆرپوومەو، ئەو عیادەى بۆی دەچوم، پێش من دوو نەفەر بلیتیان بریبوو، سەرم گرت تانۆرەى چوونە ژوورەو دەم هات.. پشکینینیکى وردمی بۆ کردو بۆ ئاکامی کۆتایی پشکینینەکە، ما لە هۆلی پێشوازی بوەستم.. سکریتیرەکە بەدەنگیکى زیقەو بانگی کردم: (ئارام عومەر).

- بەلی.

هه لسمه سهر پی و ههنگاو منا.. ترس ئاره قهیه کی زوری پی رستم، به دهستی له رزهوه راپورته کهم له دهست و هرگرت و برده مه لای دکتوره که .. هیتشتا له رپروهه تاریک و نوتکه و رووناکي خهون و بیره وه ریه کان گوزهرم ده کرد، به سهر بادانه وه: (کاکه ئارام به داخه وه تۆ نه زۆکی و منالت لی نابیی).

خوینی له شم له دهه و چاو کۆبۆوه، ده ماره کانم گرژ بوون، گهر له وئان و ساته مردن به پاره بوایه ده مکړی.. هه ناسه لیپراو، جهسته م وه کو داره مه یتی لیپهات، به که ساسی ری و ری گه پامه وه مال.. هه ستم کرد خه ریکه دلّم ده گوشری.. بی قهراری و رهش بوون له جهسته م تا ده هات خه ستر ده بۆوه، به فرین زوو درکی کرد به وهی من ئاسایی نیم، به سۆزه وه لیّم ده هاته پیش و دهستی دینا به سهر سهرو مل و روومه ته کانی ماچ ده کردم: (گیانه کهم نیگه رانم بهم شیوه یهت ده بینم بزهت له سهر لیوان توراوه.. دلّه کهم هیچ بووه من نه یزانم؟!.. ئه و قسانه نه جارێ دوان و ده، بگره سه دباره بۆوه .. وه لی ئیستاش خۆم شیلو نه کرد: (ناهیچ نیه، دووری ریگه ی ئیبراهیم خه لیل شه کهت و ماندووی کردوم، دلّم تونده، ههز ده کهم ته نیام).

تاوئی دوان هاتوچۆی ئه مسهرو ئه وسه ری ژوره کهم کرد، جار ناجاری دیده نیه کی تاقی کتیبه کانم ده داو پاش ئه و دیوو ئه م دیوی پیکردنیان له جیبی خۆم داد نه اوه.. هه وه کانی به ری ئاسمان ره ویبوونه وه، له قولایی تاریکیه کی نوتکه له چاودا گوم ببووم. له سهر پشت راکشام، خۆم بۆ ته نیشته کان ده گۆری و له گه لّ خه م و مۆته که ده گه وزیم.. نه مده زانی که ی رۆژم لی هه لّدی؟! کازیوه ی ده م به یانیدا، ده توت ته له فۆنم بۆ سه ردار کردوه په یابوو، پشوویه کی کورتی داونه دا، به چرپه یه که وه پیم وت: (کاکه سه ردار دوا ی چاخواردنه وه تاگازینۆی مام خدر ده چین، هه ندی کاری

گرنگ هه نه حه زه کهم پیتی رابگه یه نم).

له گازی نۆی مام خدر سهرو سیتۆمان هه لقۆراند، به سه رهاتی دوینی سی خۆم له سیری تاپیوازی بۆی گێراوه، داوشت وتم: (سبهی پیش ئه وهی برۆم، سه عات نۆ لیره ده تبینمه وهو چاوه روانی دواقسهت ده کهم).
سه ردار ترسیکی هومایی ئابلۆقه یدا: (ئه وه خه می منه، خۆم یه کالایی ده که مه وه).

رۆژی پاشتر به هه له که داوان هاته لام که تاهییکی پر به سیه کانی هه لمژی: (ئارام گیان وه نه بی بلیم به فرین خوشکمه و بۆی ده پاریمه وه .. دوینی به حه سه رته وه خۆم گه یاندی، سه ره تا ویستم به قسه ی خۆش به قسه ی بیتم .. نکۆلی کردو باسه که ی به لایه کی دیکه ده برده وه، بی حه د ده هری بووم، هه لسام له ژوروم په ستاو به سۆنده وه رگه رامه سه ری، سفت و شویم شکاند تا وه کو دانی به راستیه کان دانا، ده لئی: (خه سووم رۆژ نه بوو پرو بیانو، تان و ته شه ره م تینه گری ده یوت تۆ ئه وه نده ساله بوو کی منی، بۆ منالت نابی؟! بۆ لینا گه ری ئارامی کورم منالی لیت بی؟! به مه تی گه یشته بووم ده یویست کاری بکات ئارام ژنم به سه را بیسی، بۆیه له خۆم که وتبوومه گومانه وه تۆ بلئی ئه و عه یب و عاره له من نه بی؟! به دزیه وه سه ردانی نه ک پزیشکی بگره دوو سی پزیشکی پسپۆرم کرد، هه مووان یه ک قسه یان ده کرد که غه ل و خه ش له چاوی ئه واندا هه بی عه یب له من نیه بواری منال بووم ئاساییه و گرفته که له ئارامه) به فرین بی ئه ندازه خۆشتی ده وی، بروا ناکه م نه دایک نه خوشک نه تیمه ی به قه د تۆ خۆش بوئی.. له پیناو ده ست گرتن به و په یوه نده بییه، دیاره تۆش پیت و توه حه زه که م منالمان بی، که چی به فرین له کاریکی بی ئه قلی نه فامانه دا ئه و کوره ی دراوسیتان که هه ردوو چاوی کویره و پیره دایکیکی په ککه و ته ی هیه، رۆژیکیان نانیان بۆ ده با، بی ئه وه ی ده نگ هه لپری بلئی ئه وه منم،

دوخینی شه پوالتی کوره ده کاته و هو خۆی داوایتته سه ری. تکایه ئارام گیان
 شه خوشکه م ئه مه ی له نه زانی و ده ست گرتن به خۆشه ویستی تۆوه کردووه،
 لیبی ببوووه، دلنیام به دابرا نی تۆ ساتی چیه ناتوانی بژیته. ده نگم دایی:
 (تۆ قه ناعه ت وایه منالیشمان نه بوایه، ته نانه ت شه ویش نه زۆک بوایه
 ده سه به رداریم یاژنی به سه را بینم؟! جاتاوه کو ئابرومان نه تکی، من له
 لایه نی خۆمه وه قرو کپی لی ده که م و ده رهق به و ته مه نه خۆش و پر شادو
 بی گرتته ی شه ش ساله له که لیم بردۆته سه ر.. ناتوانم وا سووک و سانا
 له یادی که م، بۆیه شه خانوه ی تییدایه له منه وه پیشکه شیپی و کاتیکیش
 که رامه وه به نامه ی شه وه ی له به ریتانیا ژنیکی تری بیانیم هیناوه
 ته لاقنامه یه ک بو دایک و باوکم ده نیرم تا له پتی شه وانه وه بگاته ده ستی
 به فرین، مه به ستم له مه شه وه یه مالیشمان له و نه یینی نه گن).

سه ردار به م قسانه زۆر دلخۆشبوو، شه ملاو شه ولای روومه تی ماچ
 کردم..

* * *

فرۆکه که له له نده ن نیشته وه، من و شه نوهر به یه که وه دابه زین و که لو
 په له کامان خسته سندوقی یه ک له و ته کسیانه ی له و شوینه چاوه رپی
 شه وانه یان ده کرد که له فرۆکه که ده هاتنه خوارئ... به ده م برینی ریوه ده م
 ناده می ترسیکی خه ستم لی ده نیشته و موچرکه یه کی تیژ دایده گرتم..
 که ده رگای شوقه که مان کرده وه، سه رم بۆ ژیره وه داگرت سه رمه ست و
 خه یالاوی بوو بووم.. نامه یه کم به رچاو که وت، شه وه شه مکاته یه هیشتا
 ئازادی کوپم له ده و امه و نه که را وه ته وه ... داها ته وه، به شه سپایی ده ستم
 که یانده نامه که وه له مگرتته وه.. نامه که م هه لپچری، به دیکه ته وه که وتمه
 خویندنه وه ی:

بو کوری شیرینم ئارام

پاش ھەوائی ساغوسەلامەتیت.. بەداخو پەژارەییەکی زۆرەوھ کاتژمێر دەی سەر لەبەییانی ئەمەڕۆ بەفرین خۆی سوتاند، دیارە پێش خۆسوتانەکە ی نامەییەکی نوسیوەو ئیەمە لەنەینیی نامەکە ناگەین، نووسیویەتی: (ئارام گیان من ناتوانم لەدووری تۆ بژیم.. ئەو سۆزو ھەست و خۆشەویستیە ی تۆ کەتروسکایی ھەموو ئومیدیکی لەم دونیایە پێ بەخشیبووم. . بێ بەش بوون لەوتروسکاییە واتا کوژانەوھ ی چرای مانەوھو دابپران لەگشت کاروانییکی بەختەوھری .. تکا دەکەم بەچاوی میھرو بەزەیی ئاگات لەھیمای کچم بئو لەبەردەم یادگارە خۆش و شیرینەکاندا دوا ی دابپران یەکجاری و بپاری تۆ لەمەر جیابوونەوھمان، لێرەوھ من کۆتایی بەبوونی خۆم دینم و تۆش بە خوای گەورە دەسپێرم). لەخوارەوھش ناوو ئیمزای خۆی لەسەر کردبوو.

کوڕم ئارامە .. لەکانگای دلەوھبەشدار ی ئەو خەمەین. . دەزانین ئەمە گەورەترین کۆستەو مەرف لەئاقاریدا ناتوانی بەرگە ی بگری.. داواکارین لە یەزدان سیبوری ت پێداو لەو دلئەنگیەت بەدوور بپخی وەکو بەگەیشتنی ئەم فاکسە ھەوالئەکەت پی دەگا.. ئیەم لەلایەنی خۆمانەوھ بەھاوبەشی خزم و کەس و کاری بەفرین پرسەمان داناو، ئەمەڕۆ یەکەم رۆژی پرسەگە ی بوو.

باوکی خۆت

عومەر

سەرم خستە سەر شانی ئەنوەرو ھەستم بە ناپەحەتیەکی بیتام کرد.. دامە پرمە ی گریانیک ی بەکول، برۆم ھەلاویشت، گنجی نیو چەوانی پانم بەدیارکەوتن و چاوەکانم چکۆلە بوونەوھ. زۆر گریام، کاتی گریانم نیشتەوھ ھەرھەنسکم ھەلئەداو چۆراوھگە ی

فرمیستک به کپی به سهر گزناما داده رزتا، به قورگی پر له قوئپی گریانه وه
(ناااای چ تاوانیکی گوره م نهجمادا.. خه تای من بوو، قهت نه ده بوو
رهپو راست دوو چاری نهو کاره ساته گوره م بگردایه.. تاااای چیم به سهر
هینا و چیم به خۆم کرد؟!).

په نجه ره ی ژوره که کرابژه.. دهنگی ته یرو توو زۆر له دوور ده هات..
با وه کو هه زاران گورگی برسی ده یلوراندا.

ئه نهر به دانیشتنه وه پییه کانی دریزکردو منیش سهرم نایه سهر رانی و
خه بو خۆی برده مه وه، به جۆری له کاتی خه وتنیشدا هه نسکم ده دا.

ئه نهر له ژیر لیوه وه ده یوت: (پیاو نه گه به تی رووی تی بکا، بو خۆشی
نازانی چۆن تووشی دی.. نه وه دونیا یه ئارام به چ نه شق و سۆزی باسی
له خیرا گه رانه وه ی خۆیی و هینانی به فرین و هیما ی کچی بو ئیره
ده کرد.. نه وه به فرینه ی تاوی چیه له میشکی ده رنه ده چوو.. بزانه به ته مای
چی بو؟! تووشی چی هات؟!).

* * *

من له و رۆژه وه دوا بریاری خۆم داوه، منیک هه ررۆژیکی نویم لی
هه لیبی و خه مه کاتم زیاد بکه ن تا ده بنه په له هه ورپکی ره ش و چلکن و
سییه ره نه گریسه که ی هه موو گیانم داده گری.. زۆرم هه ولدا به ر
به کوله مهرگیه کانی رۆزگار بگرم تا نه وه ده مانه ی ئیش و ژان و مهینه تی
ژیان له ناخدا شه پۆلی ده داو هه همیشه بو گریان و گرژبوونه وه راپیچی
ده کردم، وه لی نه فسوس ناتوانم به رگه ی خیانه ت بگرم، بریاریکه و لی
په شمان نامه وه، تا نه وه رۆژه ی ده مرم جارپکی دی نه ژن دینم و
به یه کجاریش ده گه ریمه وه باوه شی ولاتی دایک تا وه کو نه وه ته مه نه ی
ماومه (نازاد) و (هیما ی) تیا وه ک دوو ده سکه گول په روه ده ده بکه م و تا
هه تایه دلی خۆشم برینم .

* * * کۆتایی * * *

سو پاس و پیژانین

- * برای بهر پیژم ماموستا (ناری تاغۆك) و له دلا شیرین (وشیار نوری لهك) و (كاك ناشتی شیرکۆ) و ئامۆزام (منیره فهتو لالا حه مه د)، شاعیری لاو (نه هرۆ عه لی حه مه د).
- * كاك (هیواو بوۆتان) له نووسینگی کۆمپیوتتری (هیوا).
- * هه موو ئه وانهی له ژیاندا هاندهرم بوونه و خو شم ده وین.

